

66

O pateris cas

ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

71

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο Μουδρινός των τεμπελ-χανάδων

«Οχι μονάχα μέσα στο χωριό, αλλά σ' ολόκληρη την Ανατολή, ήταν γνωστή η τεμπελία του Ναστραδίν κι' η μεγάλη του αγάπη για το κουζούρι και την ξενόιαση ζωή.

— Αφερνί, Χότζα, έσυ βρήκες την ευτυχία στον απάνω κόσμο! Του λέγα-νε οι φίλοι του, γελώντας. Τό 'να πό-δι πάνω στ' άλλο όλη τη μέρα κι' από φουρί (εισόδους) μακάρι ναχαμε τή μιιά σου εμείς, που πεθαίνουμε στη δουλειά!...

— Μεγάλος είναι ο 'Αλλάχ κι' είναι άμαρτία να φθονήτε κάποιον που τ'ο βα-λεύει καλύτερα ά-πό σας! Τους έλεγε σοβαρά ο Ναστρα-δίν. 'Αλλο είναι το δικό μου κιόμ'ετ κι' άλλο το δικό σας. Κι' αν εγώ κερδίζω περισσότερα από σας που δουλεύετε αυτό είναι θέλημα του Προφήτη και δε σας πέφτει λόγος! Κι' οι φτωχοί άν-θρωποι σταματού-σαν τις κουβέντες μια και έβλεπαν πως δεν μπορούσαν να τ'α βγάλουν πέρα μαζί του.

— Αυτός τό ίσιο στο κάνει ανάποδο και τό στραβά ολόσωστο! λέγανε με-ταξύ τους για τόν Χότζα.

Μά εκείνου καρόι δεν του καϊγότανε για τή Λόγια του κόσμου.

— Εγώ να τρώω, να πίνω και να λιά-ζωμαι κι' άς με ζηλεύει όλος ο ντου-νιάς! έλεγε στη φαμί-ε, τη γυναίκα του. Αυτό σημαίνει πως ο 'Αλλάχ εί-ναι με τό μέρος μου.

Και συνέχιζε την ίδια πάντα τακτική. Μία φορά όμως τούρθε στο μυαλό να γίνη και μουδρινός (επαρκός).

— Όλα τ'άχω, μονάχα έξουσία και σφραγίδες δεν έχω! είπε πάλι στη γυ-ναίκα του. 'Ας δοκιμάσω, λοιπόν κι' άπ' αυτό τό φρούτο.

— Δεν βαριόσαι, άντρα μου, του άπο-κρίθηκε εκείνη. 'Όλο σκοτούρες κι' έν-νοιες είναι τ'α αξιώματα. Κάτσε καλύ-τερα στ' αυγά σου...

Μά ο Χότζας μία που τόβαλε γινάτι, δεν άλλοζε άπόσας.

— Θα γίνω μουδρινός τό δίχως άλλο, έλεγε. Γι' αυτό τό πεταχτώ άς τό 'Ι-κόνιο, για να καλοπιάσω τόν πασά...

— Έτσι είπε κι' έτσι έκανε. φορτώθη-κε, λοιπόν, με δώρα και λογις-λογής μασχίσια και τράβηξε για τό 'Ικόνιο.

Ο πασάς, βέβαια, τόν δέχτηκε με χα-ρά και τιμές κι' όταν γύρισε στο χω-ριό του ο Χότζας, ήταν όληγυρος πως τό σιρμάνι για τόν διορισμό του δε θ' άρνούσε να έρθη.

Μά ο καιρός περνούσε και φη-άνι δεν έστελνε ο πασάς. Ο Ναστραδίν ά-νυπόχρησε κι' όταν τόν ζώσανε πιά τ'α φίδια, έστειλε κάποιον για να μάθη. 'Εκείνος πήγε στο 'Ικόνιο κι' όταν γύ-ρισε έφερε δυάρεστα μαντάτα:

— Τζάνουμ, Ναστραδίν δε σου έστεί-λε φημάνι ο πασάς, γιατί διώρισε άλ-λον για μουδρινό. Κάποιον άγά από μέ-σα άπ' τό 'Ικόνιο...

Ο Χότζας κατσούφιασε, στενοχωρή-θηκε, μά δεν είπε τίποτα.

Και σε λίγο τράβηξε για τό καπη-λειό, να πιει και να ξεκούση.

Μά εκεί τόν περιμέναν όλοι οι άσπον-δοί φίλοι του για να τόν πειράξουν ές αιτίες της άποτυχίας του.

— 'Ε! Ναστραδίν εφέντημ!... Μουδι-ρης γιάκ, μάθαμε... Κι' είμαστε έτοιμοι να σου ευχθούμε κι' εις άνώτερα!... του είπαν όλοι μαζί κοροϊδευτικά.

Ο Χότζας όμως χωρίς να χάση τη ψυχραιμία του, γύρισε και τους είπε:

— Άντε μπρε εντενίζηδες κι' άδικα χαχναίτε σαν όρνιθες... 'Αν θέλατε τό κακό μου, έπρεπε να εύχόσαστε να γινώμουν μουδρινός, γιατί έτσι θα δου-λεύα κι' εγώ και θαχανα πιά τό κου-ζούρι μου που τόσο τό φθονείτε... Κι' αν πάλι έβρατε, τό συμφέρον σας, έ-πρεπε να εύχόσαστε να γινώμουν μου-δρινός, γιατί μονάχα με τέτοιον άρχηγό θα γινώσαστε και σεις τεμπελ-χανάδες, που τόσο τό επιθυμείτε κι' άς τό κρύ-θετε, π' άνάθεμά σας!

Τα βάσανα του Καραμπέτ ΜΑΡΤΥΣ

Κουζούμ, ένα πιράμμα σε λέω: "Αμα μά-ρτυρας σε καυγά φωνάγμένο σε κάνουν, ανάκρι-σις μαγάκρισις φελάνι φιστικ, χίτε έλασμένος να μη ένεσαι και πηλαίνεις, χαμένος αντίρωπος είσαι, νά, μά τό Θεός, σε λέω..."

Τώρα δυό-τρείς μήνες ίπέρασαν, χίτε θυ-μημένο ντέν έκάνω — μία ημέρα μέσα στο λεωφορείος καυγάς έγινε. Ένας μαντιράχαλος μία ύναίκα τσιμπημένο έκανε, ύναίκα φωνή βγαλμένο έκανε, φασαρία έγινε, πόλισμαν έ-φέντης άπάνω στο λεωφορείος άνεβασμένος έγινε, και εγώ είπα:

— Κύριε πολιτομάνε, εγώ αυτό τό μαντι-ράχαλος είδα, ύναίκα τσιμπημένο έκανε.

— Έρχεσαι μάρτυρας:

— Έρχομαι ίστέ!

— Υναίκα μήνους έκανε, μάρτυρας με έγρα-ψε, όνομάς μου, άντρέσσα μου όλα δοσιμένα έκανα.

Βαί, Βαί, Βαί, τί έπαθα. Δυό μήνες πε-ρασμένοι είναι: Τιρείς: 'Εγώ πιράμμα ξεχα-σμένο έκανα. Μία μέρα πιρόσκλησις έπαίρνω στο άνακριτής να πηλάνω. Τό λοιπόν, δουλειά μου άφισμένο έκάνω, στο άνακριτή πηλάνω. Τί να ιδλέπω, γιαδρούμ: Κόσμος ούρά ήτανε, Τί να έκάνω: Κάθουμαι, κάθουμαι, κάθουμαι, χίτε σειρά μου ντέν έρχεται.

— Έεεεε! Τί θα ίνεται! λέω. Έδώ ημέρα μας περασμένο θα έκάνουμε:

Τότε ένας χωροφύλακας με λέει:

— Σστ! Μη φωνάζης.

— Τί να μη φωνάζω, γιαδρούμ: λέω. Τόση ώρα σκασμένο είνα.

— Νά κήπς δ,τι θέλεις! Πάψε, μη φωνά-ζης.

Τότε εγώ θυμωμένος είνα, σηκώνομαι, από άνακριτής φεύγω. Τό λοιπόν, λέω, ήσυχασα. 'Αμμια ύστερα από λιγάκι, άλλο πιρόσκλη-σις με έρχεται, περικαλούμεν να περιπεράσετε από άνακριτής, άλλέως με τό ζόρι κουβαλισμέ-νος θα ένεσαι.

Βαί κιόπόγλου κιόπεκλέρ λέω. Τί να κά-νω: Σηκώνομαι και πηλάνω. Τί να ιδώ πάλι, γιαδρούμ: Πάλι μελό ούρά ένεται.

— Έεεεε, λέω. Τί θα ίνεται έδώ, γιαδρούμ: Πάλι τ'α ίδια θα έχουμε:

Τότε τό χωροφύλακας πάλι ύρίζει και με λέει:

— Σούτ! Μη φωνάζης!

— Τί να μη φωνάζω, γιαδρούμ: Έδώ ζη-τημένο με κάνετε, δουλειά μου άφισμένο έκά-νω, έρχομαι και χίτε άνακριτής μανακριτής τι-ποτες δεν ήμπαρώ να ιδλέπω.

— Περιμένε.

— Μωρέ, τί με λές!

Και άμέσως θυμωμένος, έξω φεινών ένομαι και ίφούγω. Όταν ίφούγης, τό λοιπόν, χίτε τίποτα ντέν σε λένε, Βαί, Βαί, Βαί κιόπόγλου κιόπεκλέρ, άμμια ύστερα ίσπίτι, μαζί σου χωροφύλακας έστέλλουν και σε πιάνουνε — άν-ταλαμ βουζίκας πιρουαγής, πώς τό λένε αυτό!

Έστ' ένα τέτοιο χαρτί με έστείλανε, χωροφύ-λακας από γιάκ με ίπαίρνη, στο άνακρισι με πηλάνει, Βαί, Βαί, τί έπαθα. Τιρείς ώρες πιρίμενα. Έτσι είστε, λέω. Κιόπόγλου κιό-πεκλέρ. Έστ' άμα ένεται τό δική, ντέν πηλάν-ω. Τό λοιπόν, ίχτες είναι τό δική, άλλο χαρτί με έστείλανε, μάρτυρας έξεταζόμενος να ένε-σαι στο δικαστήριο.

Τό λοιπόν, και εγώ πει-σματωμένος είνα και χίτε ντέν ήπα. Και τί έγινε: Βαί, Βαί, ντινί (μηνί). Καταδικασμένος εγώ εί-να από δικαστήριο. Φυ-λακισμένος εγώ να ένωμαι! Τί είναι τοτό, κουζούμ: Τιρελλός είναι ο κόσμος: Έστ' ένα τό Θεός σε λέω, Βαλαά μπιλιάς, τώρα πι-ρεπει δικηγόρος να ιδρί-σκω, άλλες δικες να έκά-νω, Βαί Βαί Βαί, Τί έ-παθα!...

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Τό γεύμα

Τί είπατε, κυρία μου: Νά πάω, του-λάχιστο, λίγη κοτόπιτα: 'Οχι, εύχα-ριστώ. 'Επ'ηρα μία άμυδρά ιδέα του πε-ριεχομένου της και μου άρκει. Τί είπατε, κυρία μου: Κάνετε παραπάνο, ότι δεν έφαγα τίποτα: Και βέβαια δεν έφαγα. Καί ούτε θα φάω. Τί είπες, αγαπητέ μου φίλε: Ρωτάς κι' εσύ, όπως και ή αζιότιμος σύζυγός σου κυρία Μαρίκα τό διατί: Μά τί να φάω, που τό ένα είναι χειρότερο από τό άλλο:... Σεβρίστε πρώτα μία δ'ήθεν σούπα άηδεστάτης γεύσεως. Και παίρ-νω μία κουταλιά ά-νύσποπτος και έχω την έντύπωσι, ότι έ-βαλα στο στόμα μου σαλαμούρα ή ά-λυσσίδα ή τό κώ-νειον που ήπτε κά-ποτε ο Σωκράτης. Και έχετε την αξίω-σι να καταπιώ όλο αυτό τό κατασκευά-σμα: Δεν είμαστε καλά. Και έπακο-λουθούν κάτι κερτε-δάκια συμπαγή ως καουτσούκ, που είναι άδύνατον να τ'α μασήση άνθρωπος. Και έχετε την ά-ξίωσι να τ'α φάω! Και έπεται ένα κρέ-ας με πατάτες, όπου τό μ'έν κρέας εί-ναι έντελώς άμητο, οί δε πατάτες καρ-δουνιασμένες. Και έχετε τώρα την αξίωσι να καταβροχθίσω και αυτό τό φοβερό πιάτο, όπως και την παρούσα κοτόπιτα, που χάριν περιεργείας μό-νον έβαλα στο στόμα μου και έχω την αίσθησι, ότι έγειν'ην κατάπλασμα με λιναρόσπορο.

Τί είπατε, μαντάμ: Έσείς με καλέ-σατε για να με περιποιηθήτε: Εύχαρι-στώ πολύ, αλλά να μου επιτρέψετε να σας δώσω μία συμβουλή: 'Αμα είναι να παρουσιάσετε τέτοια φρικαλέα κατα-σκευάσματα, να μην τολμάτε να καλη-τε ανθρώπους, γιατί δημιουργείτε έχ-θρους. Διότι δε σας χρωστάω εγώ τί-ποτα, κυρία μου, να χαλάσω τό κέφι μου σήμερα, έπειδή ο κύριος σύζυγός σας με τρώγεται τρεις μήνες τώρα νά-ρω να μου κόνη τό τραπέζι.

Τί είπες και τό λόγου σου, κύριε Δημητράκη: Ότι ή γυναίκα σου, την όποιαν μόλις πρό όλίγων μηνών ένυμ-φεύθης δεν έμαθε ακόμα να μαγειρεύη καλά και ότι σιγά-σιγά και με τόν καιρό θα στρώσω: Πρώτα-πρώτα θα σε ρωτήσω κάτι: Τί μάθαίνε τόσα χρόνια στο σπίτι της: Τί της μάθαίνε ή κυρία μαμά της, αν όχι την τέχνη της κατασ-κόλας και τό τηγανίου: Ποιηματάκια ή μάθαιναν ή πινακί: Μία γυναίκα που άγνοεί ακόμα και τό πόσο άλάτι βάζουν στο φαί, δεν παντρεύεται, κύριε. Και δεύτερον, άφού δεν έμαθε να μαγειρεύη, τί κουβαλάς κόσμο: Έπ'ηγες εσύ ποτέ να φτιάξης παπούτσια σε κανέναν τσαγκάρο που δεν ξέρει ακόμα να κρα-τά ή το καλαπόδι: ή να ευριστής σε μπαρ-μπέρη που τώρα μαθαίνει να πιάνη τό ζουράφι: Όρίστε: Θα μου πής, ότι έ-χεις υποχρεώσεις και πρέπει να καλ'ής και κανέναν άνθρωπο σε τραπέζι. Νά τόν καλ'ες. Προηγούμενος όμως άδεί-λεις να καλ'ες μία μαγειρίσα ή να παραγγείλεις τ'α φαγητά σ' ένα καλό ρεστοράν. Διότι δεν είναι υποχρεώμέ-νος ο άλλος να βάλη στο στομάχι του αυτές τις φρικαστικές άηδίες, να κα-ταστρέφη τό στομάχι του και να κατα-λήγη ίσως και στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών!

Ευχαριστώ πολύ, λοιπόν, και τώρα έ-πιτρέψτε μου ν' άποσυρθώ. Γιατί μέχρι έδώ είμαι ν' άπάσω την κοτόπιτα και να σας την τρώω στη μούρη! 'Αντ'όγυ-νο της κακής ώρας.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Οι ημέρες θα έμοιαζαν όλες μεταξύ τους

ΕΚΕΙΝΟ που κάνει τις έποχές να διαδέχων-ται ή μία την άλλη πάνω στον πλανήτη μας είναι ότι ο άξων της περιστροφής του έχει μία άπόκλισι 23½ μοιρών σχετικά με τό έ-πίπεδο της έλλειπτικής. Στην άπόκλιση αυτή ό-φείλεται επίσης και τό ότι ή ημέρα και ή νύ-χτα δεν έχουν την ίδια διάρκεια.

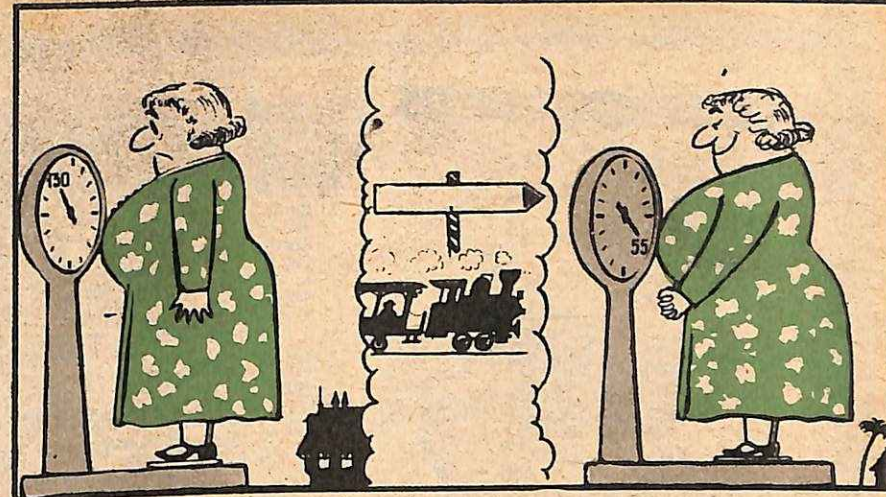
Αλλά τ'α πράγματα θα μπορούσαν να μην συμβαίνουν έτσι. Και είναι δυνατόν να κάμωμε διάφορες υποθέσεις, που αν έπραγματοποιούντο, θα άλλαζαν ολόκληρωτικά την όψη του πλανήτη. Μπορούμε να φαντασθούμε π. χ. ότι ο ά-ξων της γής δεν είχε την παραμικρή άπόκλισι, άλλ' ότι, τουναντίον, ήταν κάθετος σχετικά με τό επίπεδο της έλλειπτικής.

Στην περίπτωση αυτή, δεν θα ύπήρχαν έπο-χές. Όλος ο χρόνος θα κυλούσε όμοιόμορφα κι' όλα τ'α χρόνια, στους αιώνες των αιώνων, δεν θα είχαν την παραμικρή διαφορά μεταξύ τους. Θα είχαμε τότε μία βλάστηση ολόετα διαφορετική από τη σημερινή — έδώ τό μυαλό του ανθρώπου σταματάει, γιατί μάς είναι άδύνατο να φαν-τασθούμε τί θα ήταν αυτή ή βλάστησι — και είναι πιθα-νόν ότι και ή ζωή των όντων θα μεταβαλλόταν άνάλογα. Οι ημέρες, ές άλλο, θα είχαν την ίδια διάρκεια με τις νύ-χτες.

Ας υποθέσουμε τώρα ότι ή γή έπαυε να περιστρέφεται γύρω στον άξονά της κι' ότι συνέχιζε μόνο την περιστροφή της γύρω στον ήλιο. Θα γύριζε τότε μόνο τό ένα της ήμι-τηρ σφαίριο πρὸς τό άστρο της ημέρας, όπως ακριβώς κάνει ή σελήνη σχετικά με τη γή.

Είναι αυτονόητο ότι, στην περίπτωση αυτή, ο μισός πλανήτη μας θα είχε διαρκώς ημέρα κι' ο άλλος μισός διαρ-κής νύχτα. Στο σκοτεινό ήμισφαίριο, ή βλάστησις θα έ-ξωφανίζόταν και θα πρέπη να υποθέσουμε ότι θα γινόταν βλάστησις κατάλληλη, με τ'α τεράστια μέσα που άκατοίκτη, εκτός αν ο άνθρωπος, με τ'α διαθεσιμ'α σήμερα, κατάφερε να δημιουργήση ένα είδος κλιματι-κών «άνταλλαγών» μεταξύ των δύο ήμισφαιρίων. Θα έπαρνε, δηλαδή, τό πλεόνασμα της θερ-μότητας από τό ήλιόλουστο ή-μισφαίριο και θα τό διωχέτευε μισφαίριο και θα τό ψυχρό. Αλλά στο σκοτεινό και ψυχρό. Αλλά ταυτόχρονα θα έπαρνε και μία ποσότητα ψυχούς από τό δεύ-τερο και θα τήν διωχέτευε στο πρώτο για να μετριάση τόν τ'α και θα τήν διωχέτευε στο πρώτο για να μετριάση τόν άφύρητο καύσωνα.

Αλλά δεν είναι αυτή ή μόνη ύπόθεσις που μπορούμε να κάμωμε. Ο άξων της γής αντί να είναι κάθετος ή να έχη άπόκλισι (όπως συμβαίνει σήμερα) θα μπορούσε να ταυ-νίζεσαι με τό επίπεδο της έλλειπτικής. Στην περίπτωση αυτή, τό 24ωρο θα διαρκούσε ένα χρόνο, από τόν όποιο οι έξη μήνες θα ήταν ημέρες και οι άλλοι έξη νύχτα. Ο άν-θρωπος των 50 ήμερών δεν θα είχε διανύσει τουλάχιστον 365 ήμερες, αλλά ένας γέρος, που θα είχε διανύσει τουλάχιστον 365 ήμερες, θα άναγκαζόμαστε να τήν υπο-ναμούσε με 365 κομματάκια και ν' άφιερώσαμε ένα σ'α δαιρέσαμε σε πολλά άναπάντασι και τόν ύπνο. Ας κάμωμε τώρα μία ύπόθεσι πιο τολμηρή από τις άλ-λες. Όλοι έξέρουμε ότι ή γή μας είναι ένα σφαιροειδές, πε-πλεγμένο στους πόλους και διαγυγμένο στον ίσημερινό. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι ή συμπίεσις της στους πόλους ή-ταν πολύ μεγαλύτερη και ότι ο άξων τους αντίστοιχούσε

Τό βάρος μας στους πόλους θα ήταν υπερδιπλάσιο από ό,τι στον ίσημερινό.

στο μισό από εκείνον του ίσημερινού.

Στην περίπτωση αυτή, τό βάρος μας θα μεταβαλλόταν από τόπο σε τόπο, όσο θα άνεβαίναμε από τόν ίσημερινό πρὸς τούς πόλους. Και όταν φτάναμε στους πόλους, θα ή-ταν τό διπλάσιο από εκείνο που είχαμε στον ίσημερινό. 'Η ανταλλαγή έμπορευμάτων θα καταντούσε τότε άδύνατη, γιατί τό ίδιο αντικείμενο θα είχε άλλο βάρος στο Κογκό, άλλο στην κεντρική Γερμανία και άλλο στη Σπιτςβέργη. Και τό ίδιο άδύνατος θα ήταν ο καθορισμός των άθλητικών ρεκόρ.

Γιατί στον ίσημερινό, λόγω της μικρότερης βαρύτητας, οι άθληται θα έπραγματοποιούσαν άνώτερα ρεκόρ από εκείνα των συναδέλφων τους των πόλων.

Τ'α ρεκόρ αυτά, όμως, δεν θα είχαν άπόλυτη άξία, γιατί ή βαρύτης κοντά στους πόλους θα ήταν διπλάσια περίπτωση από εκείνην στην περιοχή του ίσημερινού.

ΑΝ ΑΛΛΑΖΕ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙ Ο ΑΞΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

Αλλά τό πιο καταπληκτικό θα ήταν ότι στα σημεία που θα βρίσκονταν σε ίση άπόστασι ά-πό τούς πόλους και τόν ίσημε-ρινό, οι άνθρωποι δεν θα περ-πατούσαν κάθετα πρὸς τό έδα-φος, αλλά θα έβγιναν τό κορμί τους πρὸς τ'α πίσω σαν να άνέ-βαιναν άνήφορο.

Αν ρίχναμε ένα βαρίδι, δεν θα έφτανε κάθετα στο έδαφος, αλλά θα λόζευσε πρὸς τ'α μέσα.

Θα ρωτήσετε, όμως, πώς θα φτιάναμε, στην περίπτω-σι αυτή σπίτια:

Τό πράγμα, όμως, θα ήταν άπλούστατο. Γιατί δεν θα χρειαζόταν να κάμωμε τίποτα άλλο παρ'α να παρακολου-θήσουμε τη διεύθυνσι της στάθμης.

Θα μπορούσαμε έτσι να φτιάξωμε ακόμη και ούρανοξύ-στες, που θα έβγιναν περισσότερο από ό,τι ο πύργος της Πίζας και που, ωστόσο, δεν θα είχαν κανένα κίνδυνο να πέσουν.

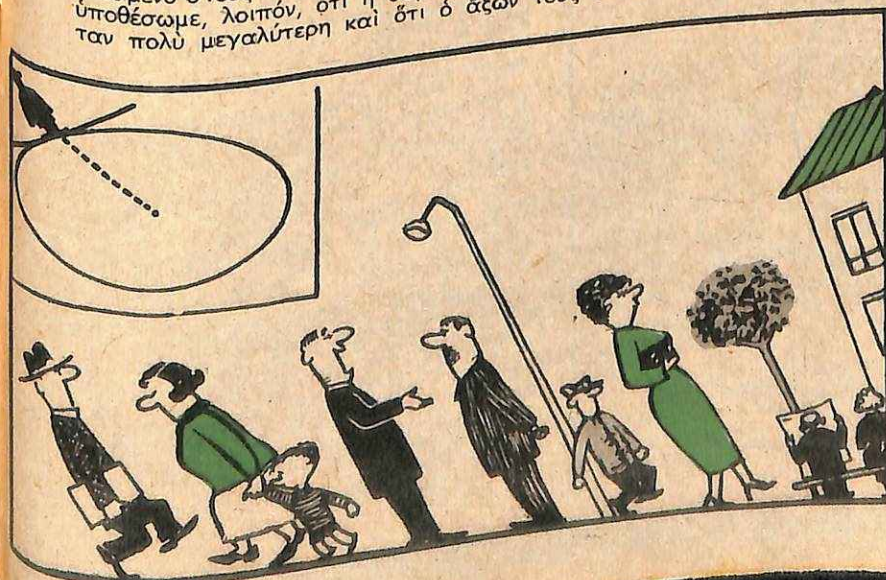
Κι' άλλωστε, κανείς δεν θα καταλάβαινε αυτή την κλί-σι. Γιατί άνθρωποι και πράγματα θα έβγιναν με τόν ίδιο τρόπο και θα είχαμε, για συνήθειες σ' αυτή την κατάστα-σι, θεωρώντας την σαν φυσιολογική.

Αν καλοσκεφτούμε, λοιπόν, θα ιδούμε ότι δεν πρέπει να μεμψιμοιρούμε για τις κάποιες άτέλειες που παρουσιάζει ο κόσμος που ζούμε. Γιατί τ'α πράγματα θα μπορούσε να ήταν πολύ χειρότερα.

Χορτάρι στο ταβάνι

Σε μία πλημμύρα, που έγινε σε κάποια πε-ριοχή των 'Ηνωμ. Πολιτειών, τ'α νερά γέμισαν ως άπάνω ένα κατάστημα που πουλούσε σπό-ρους φυτών. Κάμποσοι άπ' τούς σπόρους, έπι-πλέοντας στο νερό, κόλλησαν στο φρεσκοσβα-τισμένο ταβάνι. Όταν λοιπόν, σε λίγες μέρες άποτραβήχτηκαν τ'α νερά κι' ο καταστηματάρ-χης πήγε να διαπιστώση τις ζημιές που είχε παθει, βρήκε τό ταβάνι του χορταριασμένο, άπ' αυτούς τούς σπόρους που είχαν βλαστήσει ά-νάποδα!

Θα περπατούσαμε γέρνοντας τό κορμί μας πρὸς τ'α πίσω, σαν ν' άνεβαίναμε άνήφορο. Την ίδια κλίσι θα είχαν και τ'α σπίτια.

ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να πούμε πως πρώτη φορά εμφανίζεται η μόδα τέτοια πληθώρα νέων υφασμάτων, παρουσιάζοντας το καθένα απ' αυτά με μια πρωτότυπη ονομασία.

Θα σάς αναφέρουμε μερικά, για να τα συνηθίσετε και συγχρόνως να ξέρετε να τα ζητήσετε στα καταστήματα.

Η τελευταία λέξη της μόδας είναι το «Συλφονγκάν», ένα υφασμα μεταξή μουσελίνας και οργαντίνας. Θα το βρούμε σε μονόχρωμες αποχρώσεις, αλλά και σε σταμπάτο με ποικιλία και μεγέλη.

Άλλο μοντέρνο υφασμα είναι το «Ούτ-ούτ», δηλαδή ένα είδος βαμβακερού σατέν, που έχει πολύ απαλή επιφάνεια, χωρίς στην ανάμειξη ημίματος «φιμπράν» στην υφανσί του.

Άλλο είναι το «Μεριφίρ», ένα κρέπ από ζωικό μετάνι με ανώμαλη υφανσί. Πολύ της μόδας είναι επίσης το «σατέν μουλίν» που παρουσιάζει το πλεονέκτημα να μη σαλακώνεται και να πλένεται με τη μεγαλύτερη ευκολία.

Άλλο υφασμα μοντέρνο είναι το «Νατέ» και αυτό από ζωικό μετάνι σχηματίζοντας στην υφανσί του σφηκοφαλές.

Εξ άλλου, θα δούμε πολλά ταφτά, τουίλ, είδος λινά και άπειρες κοτονάντ.

Κοντά σ' αυτά, τα πάντοτε της μόδας «τουάλ ντε Βισν» σε διάφορα χρώματα και τα ωραιότατα «σατά-σατέν» σε εξαιρετική απαλότητα και σε μονόχρωμες αποχρώσεις.

ΤΑ ΣΕΜΙΖΙΕ

Τα σεμιζιέ εμφανίζονται εφέτος σε δυο τύπους και σαν απλά φορέματα πρωινά και σαν τουαλετίτσες απογευματινές. Τον τύπο θα τον προσδιορίσουμε με την έκλογη του υφάσματος. Αν χρησιμοποίησμε βαμβακερά υφάσματα ριγέ ή σταμπάτα ή σκαλιστικά, θα έχουμε πρωινά φορεματάκια. Αν διαλέξουμε πολυτέλεστερα υφάσματα, θα έχουμε τουαλετίτσες απογευματινές.

Αλλά τα φετινά σεμιζιέ δεν περιορίζονται στον τυπικό κλασικό τύπο της ίδιας γραμμής. Παρουσιάζουν και έδαζε γραμμή. Έτσι ένα σεμιζιέ φόρεμα ή μια σεμιζιέ τουαλετίτσα θα είναι κατόπλητα για κάθε σιλουέττα.

Στην έδαζε γραμμή ή τουαλετίτσα θα εφαρμόζη άλλοτε πιέτες, άλλοτε σούρες, και αυτό δίνει άνεσι στο σύνολο.

Στην ίδια γραμμή, εξ άλλου, βλέπουμε συχνά τη φούστα με πλαγιαστή πιέτα στο πλάι ή πίσω. Έτσι έχουμε κάποια άνεσι χωρίς και να χαλούμε την εύθυραμμία.

Τα κορσάζ παρουσιάζουν κι' αυτά δυο διάφορες γραμμές. Αλ-

λοτε είναι εφαρμοστά στο σώμα, συγκεντρώνοντας όλο το φάρδος με πένσες πάνω από τη μέση. Και άλλοτε σχηματίζουν ένα ελαφρό μπουφάν, πιο έντονο στην πλάτη παρά εμπρός.

Τα μανίκια στα σεμιζιέ φάρματα ικανοποιούν κι' αυτά την κάθε ιδιοτροπία. Μπορούμε να διαλέξμε μανικακάλλη ή ζαπωνέ μανίκια. Και τα δυο συνηθίζονται. Κοντά η τρουά κάρ, κι' αυτή επαφίεται στο γούστο σας.

Όσον αφορά τα γανιρίσματα, οι τσέπες παίζουν πάντοτε ένα σημαντικό ρόλο. Και στα κορσάζ και στις φούστες, άλλοτε κοφτές ορίζοντιες ή κάθετες και άλλοτε εξωτερικές με πιάτ ή κοπάκι.

Πολύ συνηθισμένο, εξ άλλου, γανιρίσμα για τα σεμιζιέ φορέματα είναι τα έδαπερικά γαζιά ή στο ίδιο χρώμα του φορέματος ή σε χρώμα διαφορετικό. Γανιρίουν τις ραφές, καμμία ντεκούπ, πόν γιακά, τις τσέπες.

Για τα σεμιζιέ φορέματα χρησιμοποιούμε υφάσματα μονόχρωμα, αλλά και ριγέ και γανιρίγιά και σταμπάτα. Επίσης θα δούμε και συνδυασμούς από μονόχρωμα και ριγέ ή γανιρίγιά.

Τα φετινά γανιρίγιά είναι πολύ διακριτικά, γιατί τα σκαλιστά ζικά τους σχέδια είναι άσπρα, μόλις διακριτικά, και αυτό για να μη «φτυπουν» από μακριά.

Η λευκή νάτα παίζει πάντα τον ρόλο της και στα φασονέ και στα μονόχρωμα. Βλέπουμε λευκά γακαδάκια, ντεπουάν, ρεθερά-φρέσκο στο σύνολο, ένα συγχρόνως είναι διακριτικά.

Σχετικά με το άνοιγμα του λαιμού ή μόδα συμβουλεύει κυρίως τα μπερά άνοιγματα, αλλά δεν αποκλείει και τα στρογγυλά και κατεδάστο γακαδάκια. Πολλά επίσης άνοιγματα στη ρίζα του λαιμού.

ΟΙ ΡΟΜΠ — ΤΑΓΙΕΡ

Η κομπ που μας εμφανίζεται με την ονομασία «ρομπ-ταγιέρ» δεν χάνει την επικαιρότητα της με την αλλαγή της σεζόν. Φυσικά, τα καλοκαιρινά ρομπ-ταγιέρ γίνονται από τα ανά-από τα χειμωιάτικα.

Τα βαμβακερά σαντούν, τα νάτέ, τα λινά τα πικέ είναι όλα υφάσματα που θα χρησιμοποιηθούν πολύ για τα καλοκαιρινά ρομπ-ταγιέρ.

Αυτές οι τουαλετίτσες κουμπώνουν ως επί το πλείστον από πάνω ως κάτω, αλλά μπορεί και να σταματά το κούμπωμα στα μέσα της φούστας.

Το άνοιγμα του λαιμού συμπληρώνεται με γακαδάκι και ρε-μπροστά για να χρησιμεύη για το κούμπωμα.

Πολύ συχνά ντεκούπ θα γανιρίουν το επάνω μέρος του φορέματος σχηματίζοντας έντοτε και τσεπάκια με κούμπωμα. Πολλά

1) 'Απλό φόρεμα με κορσάζ ζαπωνέ και φούστα αν φόρμ. 2) Κλασικό σεμιζιέ από υφασμα καντριγιέ, γανιρίσμενο μ' έδα-τερικά γαζιά. 3) Λουσαππ τουαλέττα με πολύ έδαζε φούστα και μεγάλο ντεκολτέ. 4) Τουαλετίτσα χορού με εφαρμοστό κορσάζ και σουρωτή φούστα. 5) Ευθύραμμο φόρεμα με άσπρο γιακά.

1) Συνδυασμός ριγώτου και μονόχρωμου, σε μία εύθυ-γραμμή τουαλετίτσα με κορσάζ ζαπωνέ. 2) Τουαλετίτσα από ριγέ σατέν βαμβακερό σε τύπο σεμιζιέ. Κοφτές ορίζον-από ριγέ σατέν βαμβακερό τη φούστα και το κορσάζ. 3) Ευ-τιες τσέπες γανιρίουν τη φούστα και το κορσάζ. 4) Μονόχρωμη τουαλετίτσα με σκερτοδόκη ντε-λαμού. 5) Μονόχρωμη τουαλετίτσα με σκερτοδόκη ντε-λαμού. 6) Νεανική τουαλέττα με κορσάζ εφαρμοστό και φούστα πλισσεωτή. 7) 'Απλή σεμι-κορσάζ εφαρμοστό και φούστα πλισσεωτή. 8) 'Απλή σεμι-ζιέ τουαλέττα μ' ένα πανώ στην πλάτη, που της δίνει αέρα.

από τα καλοκαιρινά ρομπ-ταγιέρ περιφρονούν τα μανί-κια χωρίς όμως και να τα αποκλείουν.

Αυτό συνδυάζεται με το άνοιγμα του λαιμού. 'Αν υπάρ-κη-γιακαδάκι και ρεβέρ, θα υπάρχουν και μανίκια έστω και κοντά, αλλά κι' αυτά θα έχουν ρεθεράκια ή μία φάσα αν και ο λαιμός τελειώνει με φάσα.

ΣΤΑΜΠΑΤΕΣ ΚΟΤΟΝΑΝΤ

Οι σταμπάτες κοτονάντ είναι από τα χαρακτηριστικά-τερα υφάσματα του φετινού καλοκαιριού. Και εκείνο που κυριαρχεί είναι κυρίως η μεγάλη ποικιλία στα σταμπά-σιματα. Αυτή η ποικιλία μας επιτρέπει να στολισώμε την γανιρίτσα μας με δυο και τρεις τουαλετίτσες από κοτονάντ, που στοίχιζον έλαχιστα.

Όσοι μάλιστα είναι κοτονάντ, που στοίχιζον έλαχιστα, μπορούν και να τις άνα-λεπτες με κανονικές διαστάσεις μπορούν και να τις άνα-ράσουν έτοιμες.

Ας δούμε μερικούς τύπους από τα μόντα αυτά φου-στονάκια.

Πρώτα απ' όλα έχουμε τις κοτονάντ με λευκό φόντο, πά-να στο οποίο το σταμπάρισμα—ως επί το πλείστον με λαλούδια και φύλλα—θα σχηματίζη και φαρδιές ή στενές ρίγες κατά άποστάσεις, άφινοντας δηλαδή ένα διάστημα μικρό, αλλά καταφανές από λευκό φόντο.

Άλλος τύπος κοτονάντ θα είναι αυτός που αντιθέτως θα έχη σκούρο φόντο και τα σταμπάρια θα είναι σκό-ρια σε σκοτεινά χρώματα και άκαθόριστα σχέδια.

Επειτα έχουμε τις κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

Άλλες κοτονάντ, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα, που έχουν κάπως πολυτελή-τες σε σκοτεινά χρώματα.

ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΚΟΤΟΝΑΝΤ

Ας δούμε τώρα πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσωμε τα πρωτότυπα αυτά υφάσματα για να συμφωνήμε με την τε-λευταία λέξη της μόδας.

Το ίδιο το υφασμα δίνει στο φόρεμα όλη του τη χαρί-εση που να μη χρειάζεται τίποτ' άλλο από μία άπλου-στη κομπ.

Τα κορσάζ είναι συνήθως εφαρμοστά με τη βοήθεια ά-πο μερικές πένσες. Δεν έχουν μανίκια και το άνοιγμα του λαιμού είναι μπερά ζαπωνέ με πολύ κοντό μανικάκι, ακολουθούμε την φόρμα ζαπωνέ με τους ώμους. Πάνω από μόνον ένα βολανάκι που καλύπτει τους ώμους. Πάνω από τη μέση σχηματίζεται ελαφρό μπουφάν με τη βοήθεια μιάς σουρίτσας.

Οι φούστες και στον ένα τύπο κορσάζ και στον άλλο-σουρατές ή με πιέτες πιασμένες επάνω και άφινες έ-λευθρες κάτω.

Κατά γενικό κανόνα οι τουαλετίτσες από κοτονάντ δε χρησιμοποιούν κανένα γανιρίσμα. 'Ακόμη και η ζώνη, στε-ρημένη γίνεταί από το ίδιο υφασμα.

Κάποτε άσπαστο, μπορούμε να βάλωμε μία μονόχρωμη νη ή φαρδιά άσπαστο, που ν' αποτελή αντίθεσι.

Είναι επίσης μερικές τουαλετίτσες από κοτονάντ, που ακολουθούν την γραμμή σεμιζιέ και παρουσιάζονται με κλειστός λαιμού, με γακαδάκια στρογγυλά ή μπερά, με ρεθεράκια. Τα μανίκια έδα είναι τρουά κάρ ή πάνω από τον άγκώνα.

Κάθε μία απ' αυτές τις τουαλετίτσες έχει τον ιδιαίτερο προορι-σμό της και τις άρες που μπορεί να φορεθ.

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Η μεγάλη μόδα της φούστας και μπλούζας παρουσιάζεται έ-φένος σε τυπικές αντίθεσεις χρωμάτων.

Μη παραλείψετε να έφοδιασθήτε για τα πρωινά σας με μία φούστα σε ζωπό χρώμα πράσινο, μπλε, πορτοκαλί, ροδί, κίτρι-νο και με διάφορες μπλούζες σε άσπρα χρώματα ή σε άλλα που συνδυάζονται.

Η κομπ γι' αυτές τις φούστες είναι κλός και κουμπώνουν μπρο-στά ως κάτω. Τα κλός τους δε σχηματίζουν γκοντέ και μία έ-φαρμωστή ζώνη βοηθεί στο κλείσιμο κουμπώνοντας κρυφά όπως στα ως κάτω.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Οι μπλούζες που συνοδεύουν τις χρωματιστές αυτές φούστες και όλη η φούστα.

Επιδιώξτε τον τύπο της άνδρικής μπλούζας, είναι ο άπλου-στερος και ωραιότερος με μπερά άνοιγμα και ρεθεράκια.

Δεν αποκλείεται και η κομπ ζαπωνέ με το μανικάκι - βολάν, αλλά και το λίγο μακρότερο ως τους άγκώνες.

Και επειδή μιλούμε για φούστες και μπλούζες άς αναφέρωμε και ένα συνδυασμό που είναι η τελευταία λέξη της μόδας. Είναι η λευκή φούστα που έχει κάτω μία φαρδιά φάσα χρωματιστή ή δυο σε διαφορετικά χρώματα. Τα χρώματα ή το χρώμα πρέπει να έναρμονίζονται με την μπλούζα. Αυτό το κομπούμι είναι άσ-σικά πρωινό, αλλά είναι χαριτωμένο ιδίως αν πετύχωμε άσπρα χρώματα.

Γι' αυτές τις φούστες είδικά διαλέγωμε μία κομπ με έλευθρες πιέτες και έφαρμωστή άμοιόμορφη ζώνη.

Οι μπλούζες γίνονται σε φόρμα σεμιζιέ, με μανικάκια ως τους άγκώνες ή ζαπωνέ με κοντά μανικάκια - βολάν.

Με αυτά τα σύνολα φοριούνται πολύ μεγάλες ψάθες κανονιέ από παγκισόν ή κλοσάκια από ψάθα σε φυσικό χρώμα γανιρί-σμένα με κορδέλλα στο χρώμα που έχουν οι φάσες.

Τα υποδήματα άσπρα, λινά ή πέδιλα άνοιχτόχρωμα.

Η ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Πριν ρίξουμε τη ματιά μας στις κούπ που συμβουλεύει η μόδα για τα παιδικά φορέματα, ας ασχοληθούμε με τα υφάσματα, που παρουσιάζουν εφέτος αφάνταστη ποικιλία.

Πρώτα απ' όλα τα λεφύρια, που πάνω στα λευκά φόντα διασπαιρώνουν τις απαλές χρωματιστές γραμμές τους, για να μας χαρίσουν κάτι χαριτωμένα καντριγιέ πολύ πρωτότυπα.

Αλλοτε πάλι τα λεφύρια διατηρούν τα καθαρά ραβδωτά σχέδια στιλπνά και στη μέση κάποιες γραμμής βλέπουμε ένα κεντητό σχέδιο στο χρώμα της ραβδώσεως ή και σε άλλο χρώμα.

Άλλο κατάλληλο υφάσμα για παιδικά φορέματα είναι το τουάλ-ρεγιόν, που δεν τσαλακώνεται και εμφανίζεται σε μονόχρωμες απαλές αποχρώσεις.

Έχουμε έπειτα το «κοκλίν», που κι' αυτό έχει μια κεντητή γραμμή χρωματιστή. Τις ποπλίνες μονόχρωμες ή σταμπάτες, τα πικέ, που είναι από τα πιο χαριτωμένα υφάσματα για παιδιά και δόλεια και δίχρωμα.

Τα περκάλια, τα μονόχρωμα λινά, τα «κροκλάν», τις όργαντινες, που δεν πέφτει ποτέ η μόδα τους όταν πρόκειται για τουσλεττίτσες.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΟΥΠ

Η μόδα μας μιλάει για διάφορες μοντέρνες κούπ. Μια απ' αυτές για μικρά κοριτσάκια είναι η τελείως ριχτή, που αρχίζει τις κουφωτές φαρδιές πιέτες ευθύς από το άνοιγμα του λαιμού. Οι πιέτες συνεχίζονται πιασμένες κουφά ως ένα σημείο κι' έπειτα αφίνονται ελεύθερες, αλλά τσακισμένες. Το στρογγυλό άνοιγμα του λαιμού με τις στρογγυλεμένες μασχάλες καταλήγει σε μύτες στον ώμο, όπου από ένας φλόκος συγκρατεί την μπροστινή μύτη με τη μύτη της πλάτης. Ένα τέτοιο φορεμάκι μπορεί να φορεθί αυτοτελές ή και να συνδυασθί με μια λευκή μπλουζίτσα, αν θέλουμε να μην είναι τόσο ντεκολτέ το σύνολο.

Μια άλλη κούπ, πολύ ταιριαστή κι' αυτή για μικρά κοριτσάκια, είναι αυτή που σχηματίζει ένα δλο σουρωτό κορσάκι στον τύπο των «σμάφ». Δυό μπρετέλλες φαρδιές το συγκρατούν στους

ώμους, ενώ η φουστίτσα πέφτει ελεύθερη ολοτρίγυρα με ελαφρές σουρίτσες στη μέση.

Πολύ της μόδας είναι επίσης και τα δλοίσια κορσάκι, που φτάνουν ως τη μέση χωρίς να την τονίζουν και συμπληρώνονται από μια πολύ σουρωτή φουστίτσα τριγύρω. Ένα χαριτωμένο σκέρτο δίνει σ' ένα τέτοιο φορεμάκι την εντύπωση του κοντόταλου. Λίγο ψηλότερα από τη μέση κάθεται κουμπότρυπες επιτρέπουν σε μια γκρό κορδελλίτσα να περάσει επάνω κάτω σε είδος «τρού - τρού» και χωρίς διόλου να σφίξει δίνει μπροστά ένα φιογκάκι.

Χαριτωμένη έξ άλλου είναι η κούπ, τόσο για μικρά όσο και για μεγαλύτερα κοριτσάκια, που δίνει την εντύπωση του μπλε-ρό με κατάληξη μια ντεκούπ στο κορσάκι.

Ας μη ξεχνούμε, έξ άλλου, πως η έδαζε γραμμή είναι εκείνη, που ταιριάζει πιο πολύ στα παιδιά. Οι φουστίτσες από κάθε τους φορέμα πρέπει να είναι πάντοτε φαρδιές και αυτό επιτυγχάνεται άλλοτε με κούπ αν φόρμ και άλλοτε με πιέτες. Για ν' αποφεύγουμε τη μονοτονία, κάνουμε πάτε κουφωτές πιέτες, τότε πλαγισστές και τότε ελεύθερες. Πολύ συχνά δε καταφεύγουμε και σε άφρονες σουρίτσες.

Οι σουρίτσες σχηματίζουν ενίοτε σφηκοφωλές και τότε τις βλέπουμε να επαναλαμβάνονται και στο κορσάκι. Σχηματίζουν άλλοτε επωλέτες στους ώμους, άλλοτε ένα μικρό νωμίτη και άλλοτε γαρνίρουν το τελείωμα των μανικιών.

Στα παιδικά φορέματα, που χρησιμοποιούμε υφάσματα ριγώπα, βλέπουμε πολλούς συνδυασμούς με αντίθετη τοποθέτησι των ραβδώσεων, κατά προτίμησιν δε μπαίνουν οριζόντιες στα κορσάκι.

Συνηθίζονται πολύ για τα παιδιά τα κορσάκι που σχηματίζουν κιμονό και μια μικρή κλίσι του υφάσματος στους ώμους σχηματίζει μικρά μανίκια, τόσο μικρά ώστε μόλις να καλύπτουν τους ώμους. Τα μονόχρωμα έξ άλλου φορεμάκια τα γαρνίρουμε με φάσες χρωματιστές. Τοποθετούμε δυό - τρεις φάσες στη φούστα σε οριζόντια κατεύθυνσι, μια φάσα γύρω στον γιακά και στα μανικάκια.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Η μόδα των συνδυασμών δεν απευθύνεται μόνον στους μεγάλους. Τη βλέπουμε και στα παιδικά φορέματα.

Βλέπουμε λ.χ. μια φουστίτσα, που συνοδεύεται από μια χαριτωμένη μαρινιέρ και συμπληρώνεται με μια ριχτή βέστα, που φοριέται όταν χρειάζεται.

Σ' αυτό το σύνολο η φουστίτσα γίνεται σχεδόν πάντα πλισσεωδή ή με μικρές πλαγισστές πιέτες.

Οι μαρινιέρ, καθώς ξερομε, γίνονται ριχτές, χωρίς μανίκια ή με μανίκια κοντά. Έχουν μεγάλους ναυτικούς γιακάδες, που τονίζουν πιο πολύ τον χαρακτηρισμό τους.

Γίνονται από μονόχρωμα υφάσματα, αλλά και από φανταζί, είτε ριγωτά, είτε καντριγιέ, είτε σταμπάτα.

Οι μαρινιέρ δεν είναι αποκλειστικής των κοριτσιών. Τις φορούν και τ' αγοράκια, γιατί πηγαίνουν και με φούστες, πηγαίνουν και με παντελονάκια.

Για τ' αγοράκια είναι πολύ της μόδας και οι σαλοπέτ. Με την ονομασία αυτή έννοούμε το κοντό παντελονάκι, που συνοδεύεται μ' ένα πλαστρόν μπροστά και τράντες, οι οποίες σταυρώνουν στην πλάτη. Στο παντελονάκι βλέπουμε τότε μεγάλες εξωτερικές τσέπες δεξιά και αριστερά, ή μια στη μέση.

Όπως οι μαρινιέρ έτσι και οι σαλοπέτ δεν είναι αποκλειστικής των αγοριών. Τις φορούν και κοριτσάκια ιδίως στην έσοχη, στον κήπο, στην άμμουδιά. Είναι ένα πολύ πρακτικό ντύσιμο.

Αλλά και αν ακόμη δε θέλουμε να φορέσουμε παντελονάκι στα κοριτσάκια, μπορούμε να εφάρμάσουμε το πλαστρόνάκι και τις τράντες σε μια φουστίτσα.

Και τα δυό αυτά κοστούμια είναι πολύ κατάλληλα για τ' αγοράκια και τα κοριτσάκια μόλις αρχίσουν τη ζωή στο ύπαιθρο. Για την κατασκευή τους χρησιμοποιούμε και μονόχρωμα υφάσματα και φανταζί. Τις ηλιόλουστες ημέρες τα κοστούμια αυτά φοριούνται χωρίς τίποτε άλλο, μπορούν όμως να συμπληρωθούν και μ' ένα πουλοδεράκι ή μια μπλουζίτσα.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Η μόδα συμβουλεύει ιδιαίτερώς τις μπότες να επιδιώκουν στο ντύ-

1) Ριγωτό φουτανάκι με τις ρίγες διαγώνιες και γαρνιρισμένο με βολανάκι. 2) Καντριγιέ φορεμάκι με πιέτες στη φούστα και ντεκούπ στο κορσάκι. 3) Τουαλετίτσα με σκερτσάκι γαρνιρισμένο στο κορσάκι και τη φούστα. 4) Ριγέ φορεμάκι με τις ρίγες τοποθετημένες οριζόντια. 5) Ντε-πιές για μικρά κοριτσάκια από υφάσμα σκερτσάκι. 6) Παιδική τουαλετίτσα γαρνιρισμένη με σφηκαφωλές.

1) Φορεμάκι κατάσπρο με μπλέ φάσες για κοριτσάκι 5-6 χρόνων. 2) Σορτ με πλαστρόνάκι και τράντες γι' αγοράκι 4 χρόνων. 3) Μαρινιέρ ριγέ με φουστίτσα πλισσέ.

σιμο των παιδιών τους τους άρμονικούς συνδυασμούς χρωμάτων. Όχι μόνο δι-χρωμία θα επιδιώκουν, αλλά και τρι-χρωμία.

Μπλέ, άσπρο και κίτρινο, μπλέ, άσπρο και μαρόν, πράσινο, άσπρο και κίτρινο, κόκκινο, μαρόν και άσπρο, πορτοκαλί, μαρόν και άσπρο. Το άσπρο δεν λείπει σχεδόν ποτέ. Για τα μικρά κο-ρίτσακια συνηθίζονται πολύ οι δόλεια φουστίτσες, που συνδυά-ζονται τότε με μια μαρινιέρ, πότε με ένα πουλοδεράκι μερσε-ριτσάκια συνηθίζονται σε ζωρή χρώμα. Το κίτρινο και ζε και τότε με μια μπλουζίτσα σε ζωρή χρώμα. Τα κίτρινο και ζε και τότε με μια μπλουζίτσα σε ζωρή χρώμα. Τα κίτρινο και ζε και τότε με μια μπλουζίτσα σε ζωρή χρώμα.

Οι ίδιοι συνδυασμοί μπορούν να γίνουν και με φουστίτσες και με μπλέ είναι τα δυό κατ' έσοχη χρώματα των παιδιών.

Οι ίδιοι συνδυασμοί μπορούν να γίνουν και με φουστίτσες και με μπλέ είναι τα δυό κατ' έσοχη χρώματα των παιδιών.

Των ίδιο συνδυασμό θ' κάμη και με τη λευκή φουστίτσα και μπλέ μαρόν μαρινιέρ.

Επί πλέον γαρνίρει μ' ένα λευκό γιακαδάκι τη μπλέ μαρινιέρ.

ΣΥΝΟΛΑ ΑΛΛΟΥ ΤΥΠΟΥ

Έχουμε κι' άλλα χαριτωμένα κοριτσάκια σύνολα σύμφωνα με τις υποδείξεις της μόδας. Είναι αυτά που έχουν ως βάση μια πλισσεωδή φουστίτσα, που αντί να φορε-θί με μια μαρινιέρ φοριέται μ' ένα τζάμ-περ μάλλον εφάρμοστο.

Η φούστα μπορεί να γίνη από κοτονάντ μονόχρωμη σε χρώμα μπλέ φαινό και το κλείσμα μπορεί να είναι λευκό. Δεν απο-κλείεται εν τούτοις και η ομοιομορφία στα χρώματα.

Μη ξεχνούμε και τα βαμβακερά τζέρσευ όπως και τα χαριτωμένα πικέ.

Οι τύποι αυτών των δυό υφασμάτων μας δίνουν την ευκαιρία να επινοήσουμε και άλ-λους συνδυασμούς με οριζόντια και κάθετη τοποθέτησι των ραβδώσεων.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΙΑ

Ας δούμε τώρα τι συμβουλεύει η μό-δα για τα παπουτσάκια των παιδιών μας. Εδώ πρέπει να είμαστε πρακτικοί.

Τα παιδικά παπουτσάκια πρέπει να υ-ποτάσσονται σε μια ώριμη άρχη: Τό να

Σαλοπέτ από πικέ γι' αγοράκι 6-7 χρόνων

αφίνουν το πόδι του παιδιού να ανα-πτύσσεται κανονικά. Η μόδα τη σέβε-ται αυτή την άρχη, γι' αυτό και δεν επιφέρει μεγάλες μεταβολές στις φό-μες των παιδικών παπουτσιών. Φαρδι-νει ή στενέψει μια μπρετέτα, την τοπο-θετεί λίγο πιο ψηλά ή λίγο πιο χαμη-λά, ανοίγει λίγο πιο πολύ ένα σκαρ-πίνι, αλλά τη φόρμα δεν την αλλάζει ποτέ.

Η φόρμα των παιδικών παπουτσιών είναι κατά γενικό κανόνα τετράγωνη μπροστά, ώστε να μη συμπιέζονται διόλου τα δάκτυ-λα. Τα πολύ μικρά παιδάκια, είτε αγοράκια, είτε κοριτσάκια, φορούν γοβάκια με μπρετέτα, που συγκρατείται στο πίσω μέρος της γόβας και έρχεται να περιβάλει στρογγυλά την βάση της κνήμης. Είναι επίσης πολύ της μόδας οι διασταυρούμενες μπ-ρετέτες όπως στα σάβδαλα.

Τα δέρματα, που χρησιμοποιούνται πιο πολύ σε παιδικά πα-πουτσάκια είναι τα σουάντ, γιατί είναι πιο μαλακά για τα πό-δια των παιδιών που είναι πολύ τρυφερά.

Για χρώματα το άσπρο φυσικά έρχεται στην πρώτη γραμμή το καλοκαίρι, έπειτα έρχεται το μπλέ, το κόκκινο και το μαρόν.

Εξαρτάται από το φορέμα που συνοδεύουν.

Για τα μεγαλύτερα παιδιά η μεγάλη μόδα των μοκασέν συ-νεχίζεται. Τα βλέπουμε σε άσπρα χρώματα και κάποτε συμπλη-ρώνονται και με μια μπρετέτα ή μια άγκραφα.

Έπειτα έχουμε τα σάβδαλα, που τόσο για τα μικρά παιδιά όσο και για τα πιο μεγάλα θα είναι πολύ της μόδας. Είναι τα κατ' έσοχη παπούτσια της εποχής.

Τα πιο λουσάτα υποδήματα είναι από μαύρο λουστρίνι και φοριούνται συνήθως με άσπρα καλτσάκια. Είναι απαραίτητες γόβες με μπρετέτα, άλ-λά δε γίνονται εφάρμοστα.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

Μιμή Πενσόν: Δε σας συνιστώ να το διαβάσετε. Είστε ακόμη μικρούλα. Η μητέρα σας έχει δικό.

Ιωάννα, Ψυχικό: Πολύ πρόωρη, βέβαια, ή φαλάκρα σας, αλλά δεν υπάρχει αποτελεσματι-κό φάρμακο. Η λουσιν που αναφέρετε θα φέρη ίσως κάποια επιβράδυνσι.

Α. Μ. Ν.: Ηράκλειον Αττικής: Μόνο με τα-κτικό λιμάρισμα του επάνω μέρους των νυχιών θα τ' αδυνατίσετε και δε θα μπορούν πια να είσ-χωρούν.

Μελαχροινούλα, Φιλοθέη: Τα μαλλιά σας είναι ταιριαστά με το χρώμα της επιδερμι-δος σας. Η ντεκολορασιν θα είναι εις βάρος της ομορφιάς σας.

Λάουρα, Ν. Κοκκινιά: Το καλύτερο είναι να μορέσετε να καταλάβετε τι έλλειψες υπά-ρχουν για να κάμετε ένα χρήσιμο δωράκι του σπιτιού.

«Πετίτ σάτ» 11: Μοδ ζήτητε κάτι αδό-νατον. Αφού μάλλον χρησιμοποιήσατε ήδη βα-φή. Αν δεν το είχατε κάμει, θα σας συνιστούσα να μορέσετε να καταλάβετε τι έλλειψες υπά-ρχειν) και να περνάτε μ' αυτό το ζουμί τα μαλλιά σας. Τώρα δεν πιστεύω να φέρη αποτέ-λεσμα.

Μ. Α. Ν. 305: Τρίβετε τα χέρια σας μ' ένα μίγμα από νερό και ζάχαρι. (Ένα φλυτζάνι του καφέ νερό και μια κουταλιά ζάχαρι). Αυτό τα μαλακώνει.

Ε. ΣΜΕΡΑΛΛΑ

Τό' παιχνιδιό της Μοίρας

Συγκλονιστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό Φρέντ Κόλμαν

ΠΑΙΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

ρα, ήταν πώς το «θύμα» σου ζη κα βασιλεύει!

— Δεν είμαι λοιπόν δολοφόνος... είπε ο Μπύρκε με άχρωμη φωνή. Δε σκότωσα. Θα λυτρωθώ επιτέλους απ' τον εφιάλτη που με τυρανούσε, δυο μέρες τώρα!

Σαφνικά, πήρε μια άγρια έκφραση, που έκανε το γέλιο του Πορτίλο να πνιγί στο λαιμό του.

Ο Μεξικανός επιχείρησε να ξεφύγει, αλλά δεν πρόφτασε: Ο Μπύρκε άρπαξε τις άκρες του μεταξοτού μαντηλιού του που φορούσε γύρω απ' το λαιμό του, κι άρχισε να τής σφίγγει...

Η Γκρέτχεν έμπηξε μια φωνή πνιγμένη, ώρθηκε και κρεμάστηκε στους ώμους του, προσπαθώντας να εμποδίσει τις κινήσεις του. Μά εκείνος, μ' ένα απότομο τσίγκισμα, την πέταξε μακριά και συνέχισε το σφίξιμο του μαντηλιού.

Λίγος άφωρε άνδρες στά χείλη του Πορτίλο. Τα γόνατά του λυγισαν. Σάλεψε απελτισμένα τα χείρα του, προσπαθώντας ν' άρπαχτεί από κάπου. Το κεφάλι του έπεσε προς τα πίσω και τό πρόσωπό του μελάνισσε.

Ο Μπύρκε τον κράτησε γονατιστόν. Χαμογέλασε, βλέποντας τα μάτια του που είχαν πεταχτεί απ' τις κόγχες, γεμάτα φρίκη.

— Ζήτησε συγγνώμη! διάταξε. Ο Πορτίλο κατάφερε μονάχα ν' κουνήσει λίγο τα χείλια του.

— Έτσι μπράβο... είπε ο Μπύρκε, και τον πέταξε στο χαλί.

Ύστερα πήγε ν' πιή κάτι, στη μικρή κουζίνα. Έτρεμε συγκορμιοσ απ' τη ταραχή του, μά ένοιωθε καλλίτερα τόν εαυτό του. Οί σκέψεις του είχαν ξεκαθαρίσει ολόκληρα. Είχε την έντοψη τώρα πώς μπορούσε ν' βγί απ' τό αδιέξοδο!

Δεν είχε σκοτώσει κανένα. Βέβαια, ο Φίνεϊ κρατούσε την ένυπόγραφη όμολογία του για το λαθρεμπόριο τών ναρκωτικών. Μά τί πείραζε; Άρκοίσε πώς δεν είχε σκοτώσει κανένα!

Γέμισε ένα ποτήρι με ούισκυ. Άκούσε τόν Πορτίλο ν' βήχ και ν' σηκώνεται με κόπο από χαμό, όπως κι η γυναίκα του.

— Θα μού τό πληρώσουν όλοι τους! ψιθύρισε.

Ξαναγύρισε στό σαλόνι. Ο Πορτίλο ήταν έαπλωμένος σ'ε μια μεγάλη πολυθρόνα. Άνάσαινε λαχανιασμένο κι έτριβε το λαιμό του. Βλέποντας τό Μπύρκε, άνασκήρτησε και βόγγησε βραχνά:

— Συχωρέσέ με... Δεν έπρεπε ν' αγγίσω μαζί σου. Για τό Θεό, μή...

— Σκασιός λοιπόν! τόν διέκωψε η Γκρέτχεν με θυμό. Δεν έπαθες τίποτα, στό κάτω - κάτω.

Γύρισε στό Μπύρκε και τού χαμογέλασε.

— Εμένα πρέπει ν' συχωρέσης, άγάπη μου, τού είπε. Δεν είνα προβλέψι την αντίδρασή σου. Δεν ήξερα πώς είσαι τόσο...

Μά τή σταμάτησε η παγωμένη ματιά πού τής έριξε.

Ο Μπύρκε κάθισε στό ντιβάνι, κρατώντας τό ποτήρι του. Κτύπησε τούς δυο συζύγους.

— Μη φοβάστε, μού πέρασε πιά ό θυμός, είπε χαμογελώντας κοκκινίζοντας. Άς μιλήσουμε τώρα για τις δουλιές μας, Φράνκ. Θέλω

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓ. ΣΥΝΕΧΕΙΑ Σ

Ο Μπύρκε φανερώνει στη Σοκόρα όσα τού συνέβησαν, κι έκείνη τόν ένθαρρύνει και τού υπόσχεται ν' ατν βοηθήσει ν' αέρσει απ' την κρίση. Ο Φίνεϊ, πού τόν παρακολουθεί, τού μιλάει ύστερα κυνικά για τίς σχέσεις του με τή Σοκόρα. Ο Μπύρκε γίνετα έξω φρενών και τού απαγορεύει ν' ατν ξαναπιάσει τό στόμα του. Έκείνος τού κάνει τότε κάτι φαρμακερούς ύπαινιγμούς για τό παρελθόν τής και τήν ήθική τής, πού τόν άναστατώνουν. Έπειτα τού λέει ότι ο Μαγκκόλνικ στερα τού λέει ότι ο Μαγκκόλνικ ζητάει εύκαιρία ν' αεκάνη τόν «Ε» και ν' ατν πάρη τίς μυστικές φυτίες τού όπιου και τό εργοστάσιο τής ηρώνης. Μιά τυχάια παρασκήρησ βοηθάει τό Μπύρκε ν' άνακαλύψη ότι η συμμορία χρησιμοποίησε ως τόπο συναντήσεως ένα παλιό κι έγκαταλελειμένο εργοστάσιο μύρας. Πηγαίνει άγνωστος εκεί, για μία έρευνα. Η γνώμη μωρωδιά τής βερβένας, πού ύπάρχει χυμμένη στόν αέρα, τόν πιέζει πώς πέρασε από κεί ο «Ε».

Σαφνικά παρουσιάζεται τή Ντέβιντ και θέλει ν' ατν σκοτώσει μ' ένα μαχαίρι. Άλλ' ο Μπύρκε με μερικές δυνατές γροθιές, τόν ρίχνει άναίσθητο. Τόν ψάχνει ύστερα και βεβαίως ατν πώς δεν είναι πραγματικά άστυνομικός, βρρίκει επίσης άπάνω τού τό μπροντίνο σήμα νοσοκόμου τής Σοκόρα και σκέπτεται πώς είναι κι εκείνη μπλεγμένη με τούς λαθρεμπόρους. Πηγαίνει ύστερα στη Γκρέτχεν και τής περιγράφει τ' αθήμα τού Ντέβιντ. Τήν κατηγόρει πώς τόν είχε στείλει ατν για ν' ατν σκοτώσει. Έκείνη τού γράει, προσθέτει δ' ότι βγάλουν τ' ατν πρόστα τού ν' αγγίσουν τή μέση τόν «Ε» και ν' ατν κρατήσουν ατν τή «δουλειά». Έκείνη τή στιγμή, μπαίνει ό Φράνκ Πορτίλο, ζωντανός!

Μά δεν ύπήρχε ρεβόλβερ ατν τή φορά, και δ' έβρισκονταν στην κρεβατοκάμαρα. Κι' ύστερα, όλ' ατν είχαν συμβή προχτές κι' όχι σήμερα, τή νύχτα κι' όχι τό φός τής ήμέρας. Ο Μπύρκε άρπάχτηκε απ' ατν τίς διαφορές, για ν' ατν πειστή πώς δεν τόν γελούσε η φαντασία του...

Είπε τή Γκρέτχεν ν' σηκώνεται μ' άπόλυτη άδιαφορία απ' τήν πολυθρόνα. Είπε τόν Πορτίλο ν' ατν πετάη τό πακέτο πάνω στό ντιβάνι, με μία θεατρική ρονομία, κι' ύστερα ν' κλειδώνη τήν έξωτερική πόρτα, ενώ ένα χαμόγελο μισάνοιγε τά χοντρα χείλια του...

Ήταν ζωντανός λοιπόν ό Φράνκ Πορτίλο! Δεν τόν είχε σκοτώσει!

Ο Μπύρκε μωρμούρισε λίγες λέξεις μπλεγμένες...

— Κτύπα τή σαστισμένη φάτσα τού! φώναξε ό Πορτίλο στη Γκρέτχεν, γελώντας. Βλέπεις πού είχα δίκη ν' ατν καυχήμαι πώς είμαι πρώτης τάξεως ήθοσιός και δραματικούς ρόλους; Άποδείξ' η χλωμάδα τού και τά γουρλωμένα μάτια τού!

— Άσε τούς φαναρισμούς, τόν έκοψε ψυχρά η Γκρέτχεν. — Μην στενοχωριέστε σ' όλο ατν τό διάστημα σ'ας Κι' ό,τι καλό στερηθήκατε σ' όλο ατν τό διάστημα σ'ας πητε πώς ύπάρχει κρασί μέσα στό βιτρέλι πού φέρατε μαζί σας!

Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

— Κόκκαλο ή όμορφη ναυαγός.

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

με τίς φωνές και τά χαρούμενα γέλια τούς.

— Ά. Νατάσα, θά μού τόν χαλάσεις! έλεγε όταν κάθεται και χαχανίζει με τά κοιτισάπουλα!... Μά τά δυο παιδιά συνέχισαν τά παιχνίδια τούς, ξέροντας πόσο λίγες θά ήταν οι στιγμές πού θά μένανε μαζί...

Τα παιδικά χρόνια πέρασαν γρήγορα. Καί, μία μέρα, οι δυο νέοι κατάλαβαν πώς άγαπιόντουσαν.

Η Νατάσα έκλεινε τίς νύχτες, γεμάτη φόβο για τή ζωή τού άγαπημένου τής πού κινδύνευε στις μάχες. Κι' ό Ίβαν φίλαγε κρυφά μία ξανθείά μπουκλα πού τού είχε χαρίσει εκείνη.

Μά κανένας απ' τούς δυο τούς δ' έφάνερνε τά αισθήματά του. Κάποτε όμως, ό Ίβαν πληγώθηκε βαρεια σ'ε μία μάχη, κι' ό Μίλωφ διάταξε ν' ατν μεταφέρουνε στό σπίτι του.

Όσον καιρό πάλευε ό νέος με τό θάνατο, η Νατάσα δεν έφύγε στιγμή απ' τό προσκέφαλό του. Κι' όταν, ύστερ' από δυο βδομάδες, έπεσε ό πυρετός του κι' άρχισε ν' ατν συνεχεται, ό Ίβαν βρήκε τήν εύκαιρία ν' ατν σφίξη στην άγκυλιά του τήν άγαπημένη του και ν' άκούση απ' τά χείλη τής τά πιο γλυκά έρωτόλογα...

Δ' έβάσταζε όμως πολύ η εύτυχία τούς. Όταν, με δάκρυα στό μάτια, η Νατάσα εξομολογήθηκε τό μυστικό τής στόν πατέρα τής και τού ζήτησε π'ν άδεια ν' ατν παντρευτή με τόν Ίβαν, εκείνος έγινε θύρις. Είχε άποφασίσει από καιρό ν' άτν δώσει τήν κόρη του γυναικά σ' έναν παλιό του φίλο, τόν άταιμένο Βασίλιτς, και τίποτα δ' έμπορούσε ν' ατν κάνει ν' ατν αλλιάξη γνώμη.

Τήν ίδια στιγμή κι' όλας, έδωκε τό νέο Κοζάκο κι' έβαλε τήν κόρη του ν' ατν όρκιστή στό Εύαγγέλιο πώς δ' έθ' ατν ξαναδύλεπε ποτέ.

Φτωχή Νατάσα!... Έπνιξε τούς λυγμούς τής καρδιάς τής, σκέπασε τόν πόνο τής μ' ένα πέπλο άδυστοχίας κι' άφισε τόν πατέρα τής ν' ατν όδηγήσει στην έκκλησία και ν' ατν προσφέρη στό φίλο του, σ'αν νάταν ένα άλογο ή ένα πολύτιμο λάφυρο...

Όσο για τόν Ίβαν, χάθηκε σ'αν τόν κατέπιε η γή... Μετά από τρία χρόνια, σ'ε μία τρομερή μάχη σκοτώθηκε ό άντ'ρας τής Νατάσας. Ο πατέρας τής είχε πεθάνει πριν από μερικούς μήνες. Έτσι, η νέα γυναίκα έμεινε ολόμυνη στην κόρη.

Οι καιροί ήταν δύσκολοι. Οι Τάταροι έκαναν συνεχείς επιδρομές. Κι' απ' τ' άλλο μέρος ένας τρομερός έπαναστάτης τριγυρούσε άνευόκλητος στις στέπες, άποδεκατώντας τούς Κοζάκους πού είχαν μείνει δίχως άρμυρά.

Και τότε έγινε κάτι πού κανείς δεν τό περίμενε! Η Νατάσα, η γλυκειά κι' ύποτακτη κοπέλλα, πού δάκρυζε βλέποντας ένα πουλάκι με σπασμένη φτερούγα και θυσία τήν εύτυχία τής μπροστά στην πατρική θέληση, μπήκε επίκεφαλής τού στρατού τών Κοζάκων!

Ορμώντας μπροστά, πάνω σ'ε άτίθασσο άλογό τής, και στριφογυρίζοντας ένα βαρύ σπαθί πάνω απ' τό κεφάλι τής, έκανε τούς Τάταρους ν' ατν χάνουν και τούς Κοζάκους ν' ατν πολεμάνε σ'αν λιοντάρια.

Σ'τ' όνομά τής όρκίζονταν τά παλληκάρια, κι' η φήμη τής είχε φτάσει μέχρι τή Μόσχα. Άταμάνα και πρίγκιπες ήλπουσαν ν' ατν παντρευτούν, μ' ατν τούς έδωχνε όλους, έλπίζοντας πάντα πώς θά συναντούσε κάποτε τόν πρώτο και τελευταίο άγαπημένο τής, τόν Ίβαν.

Στό τέλος, οι Τάταροι τραβήχτηκαν στό σύνορά τούς. Η Νατάσα στράφηκε τότε έναντίον τών έπαναστατών. Σ'ε μία και μόνη μάχη κατώρθωσε ν' ατν διαλύση και ν' ατν πιάση αιχμάλωτο τόν άρχηγό τούς.

— Νά τόν κρασιάσετε άμέσως διάταξε.

— Ζητάει ν' ατν δ' ό, τής είπε τό πρωτοπαύληγαρό τής.

— Πές τού πώς θά με δ' η τήν ώρα πού θά τού περνάνε τή θηλειά στό λαιμό.

Και πραγματικά, τήν ώρα πού βάζανε τή θηλειά στό λαιμό τού έπαναστάτη, η Νατάσα βγήκε απ' τή σκηνή τής και τόν πλησίασε.

Τούρριξε μία άδιάφορη ματιά... και νόμισε πώς όνειρευόταν! Ατν τά καστανόξανθα μαλλιά, ατν τά φλογερά μάτια, ατν τό γλυκό στόμα... ήταν τού άγαπημένου τής!...

— Νατάσα! φώναξε ό νέος.

Και προσπάθησε ν' ατν τρέξη πρὸς τό μέρος τής. Μά, τήν ίδια στιγμή ό δήμιος τ'άβηξε τό σκονινί, και τό γεροδεμένο κορμί τού Ίβαν βρέθηκε κρεμασμένο στόν αέρα!

Δίχως ν' ατν κάνει ούτε μία κίνηση, δίχως ν' ατν βγάλει μία φωνή, η Νατάσα σωριάστηκε μάχων... Όταν προσπάθησαν ν' ατν συνέφερον, είδαν πώς η καρδιά τής είχε πάψει ν' ατν χτυπά.

Δεν είχε μωρώσει ν' άνθ'είη στό τελευταίο χτύπημα τής Μοίρας, πού τής είχε ξαναφέρει τόν άγαπημένο τής, για ν' ατν σκοτώσει ατν ή ίδια!

Με δάκρυα στό μάτια, η Νατάσα εξομολογήθηκε τό μυστικό τής στόν πατέρα τής...

να μου πήρε μαρικά πράγματα...

Ο Πορτίλο τούριζε μία έρευνική ματιά, ενώ ταχτοποιούσε το μαντήλι γύρω απ' το λαιμό του. Προσπάθησε να χαμογελάσει και ρώτησε:

— Τι να σας πω;
— Ποιός με διόλεξε για αντι-καταστάτη σας στο λαβρεμπόριο;
— Ο σενόρ «Ενας», με σύστασι δική μου, βέβαια.

— Μα γιατί βιαστήκατε τόσο; Φοβάτανε λοιπόν ο «Ενας» μήπως νευρίασε ο Μαγκόλνικ αν άρροπορούσαν οι άποστολές σας;

Ο Πορτίλο σοβαρεύτηκε απότομα και ρώτησε με έκπληξι:

— Πού μάθατε για το Μαγκόλνικ;

— Ο Μπύρκε είναι πολύ πιο έξυπνος απ' όσο φαντάζεσαι, Φράνκ, έπενεδη ή Γκρέτχεν. Δεν του ξεφεύγει τίποτα!

— Με κοιτάξετε, αγαπητή κυρία, είπε ειρωνικά ο Μπύρκε φέρνοντας το ποτήρι του στα χείλη του.

— Ηπτε μια γουλιά ούισκου και συνεχίζετε, γυρίζοντας στο Φράνκ;

— Για να πετύχω το σχέδιό σας, είχατε κανονίσει να γίνω φίληνά μου ή γυναίκα σας. Τίνος ήταν αυτή η ιδέα;

— Δική μου ίσως, φιδύρισε με καϊδευτική φωνή ή Γκρέτχεν.

Ο Πορτίλο έκαμε μία χειρονομία, χαμογέλασε κι' απάντησε:

— Στη δουλειά δε χωράνε αισθηματικότητες.

Ο Μπύρκε σκέφτηκε λίγο. «Ηταν πιθανό, βέβαια, να δίνω τότε σημασία ή Πορτίλο στον έαυτό του και στο συμφέρον του, ώστε ν' αδιαφορή τελείως για το τί έκανε ή γυναίκα του. Όστόσο... ή Μπύρκε δυσκολευότανε ακόμα να τό πιστέψη, κρίνοντας απ' τις δικές του αντιλήψεις.

— Ο «Ενας» βρισκόταν εδώ, τό βράδυ που σας «σκότωσα», είπε. Είχε έρθει για να συμπληρώσει τις προετοιμασίες με τη Γκρέτχεν;

— Δέ μ' άρρείει να μιλάτε μ' αυτό τον τρόπο για μένα, σαν νάμουν κανένα έπιπλο! διαμαρτυρήθηκε ή νέα γυναίκα.

— Εσύ να τό βουλώσης! της φώναζε ή Μπύρκε.

— Όχι, ή «Ενας» είχε έρθει να βρή έμένα, εξήγησε ή Πορτίλο. «Όσο κι' αν προσπαθήτε να μειώσετε τη σημασία μου, έγω έπαιξα τον κύριο ρόλο σ' αυτή την ιστορία...»

Ο «Ενας» είχε έρθει στο γραφείο μου, εκείνο το βράδυ, απ' την πίσω πόρτα. Φυσικά, δεν άναψαμε φώς...

«Είχε καθυστερήσει λίγο, όπως του συμβαίνει συχνά, γιατί είναι άπαίσιος ή δρόμοι προς τό νότο. Ήρθε να με δει... και να σας ρίξη μία ματιά, πάνω απ' τη γαλαρία, την ώρα που παίζατε πιάνο. Μούφερε επίσης εκείνο τό ρεβόλβερ που έπρόκειτο να μεταχειριστήτε. Έγω δεν έχω άπλα στο σπίτι μου. Τα συχαίνονται αυτά τα πράγματα...»

Όστόσο πρέπει να όμολογήσω πως τό πιστόλι που έφερε ή «Ενας», είναι άληθινό κομφοτέχνημα στο είδος του.

— Ναί, πολύ ώραίο...

Ο Μπύρκε κτύπησε τη Γκρέτχεν.

— Σε είχα βεβαιώσει πως δεν είδα ποτέ μου τον «Ενα», του είπα εκείνη. Γιατί δε με πιστέψες;... Ο Φράνκ είναι ή μόνος που βρίσκεται σ' επαφή μαζί του.

Ο Μπύρκε χαμογέλασε.

— Όπωςδήποτε, ή κωμωδία σας είχε πετύχει στην έντέλεια, Φράνκ, είπε. Μα, άφού σας νομίζα πεθαμένο και θεωρούσα δεμένο τον έαυτό μου, γιατί να πα-

ρουσιαστήτε ξαφνικά και να τα χαλάσετε όλα; Πρέπει ναχτε κάποιο σοβαρό λόγο που φερθήκατε έτσι.

— Σωστά... απάντησε ή Πορτίλο.

— Είδεξε τό πακετάκι που βρισκότανε πάνω στο ντιβάνι, και πρόσθεσε:

— Ποιός θα μπορούσε να πιστέψη πως ένα τόσο μικρό πακέτο έχει τέτοια αξία;

— Αφίστε τ' αυτά τώρα, τον δέκαψε ή Μπύρκε, και πείτε μου αν δεχέστε να με βοηθήσετε να βγάλουμε απ' τη μέση τον «Ενα».

— Μ' ενδιαφέρει κάπως τό σχέδιό σας... άρχισε ή Πορτίλο.

— Η Γκρέτχεν μπήκε στη μέση: — Τον ενδιαφέρει πολύ, δήλωσε. Ήρθε για να συνεργαστή μαζί μας.

— Για ποιό λόγο; ρώτησε ή Μπύρκε.

— Πρώτα, γιατί θα κερδίζω πιά πολλά, εξήγησε ή Φράνκ. Μα υπάρχει και κάποιος άλλος λόγος. Ο «Ενας» έκρινε πως είναι πιά επικίνδυνο να εξακολουθήσω να περνάω τό σύντομα κι' αποφάσισε να μου άναθέσει κάποιες άλλες άποστολές, που θα με κρατάνε άναγκαστικά μακριά απ' τό μαγαζί μου. Έγω όμως προτιμά να μείνω εδώ, για να διασκεδάω τους άγανακτισμένους μου πελάτες. Δεν ξέρω αν καταλαβαίνετε τη νοοτροπία μου...

«Κι' ύστερα, ή δρόμοι του Νότου έχουν τό χάλια τους, όπως σας είπα. Υποφέρει τό πανέντα, όποιος υποχρεώνεται να ταξιδεύει σ' αυτά τό μέρη!

— Ότε λοιπόν, ή Πορτίλο είχε καταδικάσει τον άρχηγό του σε θάνατο, για να γλυτώσει απ' τα ταξείδια στους άσχημους δρόμους... Ο Μπύρκε έκαμε ένα μορφασμό άηδίας.

— Η Γκρέτχεν κατάρωσε να συναντήσει τη ματιά του.

— Μου είχατε προτείνει να συνεργαστούμε ή δυό μας μονάχα, του είπα μ' ένα άδύνατο χαμόγελο. Μα δε μπορούσα τότε ακόμα να σού πω πως θα ήμαστε τρεις... ή ίσως και περισσότεροι!...

Ο τόνος της έδειχνε πως δε μιλούσε με ειλικρίνεια. Κάτι μαγείρευε μέσα στο πρακτικό μυαλό της... Έκανε τους λογαριασμούς της, πρόσθετε, άφαιρούσε — Ποιόν άλλο θαχουμε μαζί μας; ρώτησε ή Μπύρκε.

— Τό Τζέσους Ντέβιντ. Μα εκείνος που θα παίξει τό μεγαλύτερο ρόλο θαμει έγω. Γιατί έγω μονάχα μπορώ να επικοινωνώ με τον «Ενα».

— Πώς;

— Ο Πορτίλο απάντησε μόνο μ' ένα χαμόγελο.

— Καλά, δεν έπιμένω, είπε ή Μπύρκε. Άλλα τό σπουδαιότερο ρόλο ένωά να τον παίζω έγω!

— Έγώ θα διευθύνω τη δουλειά. Ο Πορτίλο γέλασε.

— Θα δουλεύουμε συντροφικά, είπε. Κανείς δε θάνα άνώτερος απ' τον άλλον. Βρίσκα πως αυτό ή δρόμος συνεργασίας δι- νει τό καλύτερα άποτελέσματα.

— Έστο! Ποτέ θα μάς φέρετε τον «Ενα»;

— Α, μη βιάζεστε τόσο πολύ! Η παραμικρή άπρονοησία μπορεί να μάς καταστρέψει... Κι' έγω δεν έχω καμμία διάθεση να πεθάνω πρόωρα!

— Άρκετά διακινδύνεψα τη ζωή μου σήμερα, με τό νάρθη έδώ και να σας παρουσιάσω! Άν τό μάβαινε ή «Ενας»... Όχι, φίλε μου, πρέπει να καταστράψουμε ένα σχέδιο, να διαλέξουμε τό κατάλληλο μέρος και την ώρα με χρονωτική ακρίβεια!

Ο Πορτίλο χειρονομούσε ζωηρά!...

— Πρέπει, βέβαια, να σκεφτούμε... συμφώνησε κι' ή Μπύρκε. Για την ώρα, θα πάω αυτό τό πακέτο στο «Ελ Τσέντρο. Θα τα ξαναπούμε άποψε με μεσάνυχτα, στο διαίτημα της δουλειάς μου.

— Ναί, έτσι πρέπει να κάνουμε. Πού θα συναντηθούμε όμας, για να έτοιμάσουμε τό σχέδιό μας;

— Έδώ.

— Όχι, Μπύρκε! δήλωσε ή Γκρέτχεν. Έχει δική ή Φράνκ που σού είπε πως δεν έπρεπε να βρίσκεται στο Μεξικό, κι' ακόμα λιγώτερο στη «Μουχέρ Ρομπάντα»! Άλλοίμονο, αν τό μάθω ή «Ενας»!...

Ο Μπύρκε της έριξε μία ματιά, προσπαθώντας να φανή άδιάφορος, ενώ του είχε έρθει κάποια ιδέα...

— Πολύ σωστά, είπε. Σταθήτε μία στιγμή...

Σηκώθηκε και πήγε ως τό τηλέφωνο, που βρισκόταν σε μία γωνία, πάνω σ' ένα τραπέζι. Συμβουλευτηκε τον τηλεφωνικό κατάλογο και πήρε ύστερα ένα αριθμό.

— Έδώ, Μπύρκε, είπε σιγανά. Η Σοκόρα — σ' αυτήν τηλεφωνούσε — έμπηξε μία φωνή χαράς.

— Θέλω κάτι να σού πω γι' άποψε, πρόσθεσε ή Μπύρκε. Μπορώ να φέρω μαζί μου ένα — δυό φίλους μου; Έχω να συζητήσω κάποια ύπόθεσι μαζί τους.

— Έπειτα από μία σύντομη σιωπή, ή Σοκόρα απάντησε, με φωνή λίγο αλλαγμένη:

— Μα βέβαια, Μπύρκε, άφού τό θέλεις. Πρόκειται για κείνο που μου διηγήθηκες;...

— Όχι, δεν έπρόκειτο μόνο για όσα της είχε διηγηθί, αλλά και για κάτι άλλο: για τους ειρωνικούς ύπαινιμους του Φίνεϋ και για τό σημά της νοσοκόμας που είχε βρεθί καρφισμένο στο πορτοφόλι του Ντέβιντ!

— Όστόσο ή Μπύρκε απάντησε μόνχα:

— Ναί, γι' αυτό πρόκειται.

— Καταλαβαίνω, άγάπη μου... Δέ θέλω να σού κάνω τώρα άλλες έρωτήσεις... Θα βγά έξω για λίγο, για να επισκεφτώ κάποιαν άρρωστη, αλλά την ώρισμένη ώρα θα βρίσκομαι στο σπίτι και θα σε περιμένο.

— Καλύτερα να μητε απ' την πίσω πόρτα. Η πρόσοψι του σπιτιού είναι πολύ φωτισμένη απ' τό φανάρι του δρόμου. Πρόσεξε!

— Τα μεσάνυχτα λοιπόν, δέκαψε ή Μπύρκε. Ύστερα θα ιδωθούμε ιδιαίτερας έμεις ή δυό...

— Ναί, άγάπη μου! Ύστερα.

Ο Μπύρκε έκλεισε τό τηλέφωνο και στράφηκε στους δυό συζύγους, που τον κύταζαν άνησχα.

— Τι κανονίσατε; τον ρώτησε φιλόποτα ή Πορτίλο.

— Ένα ραντεβού σε κάποιο φιλικό μου σπίτι. Θα συναντηθούμε εκεί.

Η Γκρέτχεν φάνηκε πως κατέλαβε κάτι... Δάγκασε τό χείλη της, αλλά δε μίλησε.

Πήγε ύστερα πήγε κοντά στο Μπύρκε, κι' εκείνος τούδειξε στον τηλεφωνικό κατάλογο τ' όνομα και τη διευθύνσι του σπιτιού της Σοκόρας. Ο Πορτίλο τό διάβασε και κούνησε άπλως τό κεφάλι του, για να δείξη πως συμφωνούσε.

— Κάνω ό,τι μπορώ για να μην κινδυνεύετε, Φράνκ, του είπα ή Μπύρκε. Μου είσατε πολύτιμος...

Πήγε ύστερα να πάρη πάνω απ' τό ντιβάνι τό πακέτο με την ηρωίνη.

— Η τσάντα του με τό μουσικά κομμάτια είχε μείνει σ' αυτό κόνινητό του.

Καθώς έσκυβε για να πάρη τό πακετάκι, τυλιγμένο με άσπρο χαρτί, ή Γκρέτχεν του φιδύρισε:

— Καλή τύχη γι' άποψε, Μπύρκε!

Τά μάτια της είχαν μία έκφρασι αινιγματική.

— Ευχαριστώ για την ευχή, άπάντησε εκείνος σαρκοστικά.

— Έλπιζω να πιάση!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Παρασκευή, 8 Ιουνίου, 11½ τό βράδυ.

Οι συνθησιμένοι Άμερικανοί τουρίστες του Σαββατοκύριακου είχαν άρχειει να γερίζουν τό Μεξικό. Τους τραδούσαν ίδιως τα έκθαμβωτικά φώτα της Κάλλε Μελγκάρ.

— Όπως πάντα, ή «Μουχέρ Ρομπάντα» είχε έπιστρατεύσει γι' αυτή την περίστασι κάμπες όμορφες Μεξικάνες σεβιτόρες. Οι πελάτες ήταν πιά πολλοί, πίνανε περισσότερο κι' άκουγαν με πιο ένδιαφέρον τη μουσική του Μπύρκε.

— Όσο πλησιάζανε τα μεσάνυχτα, ή άνυπομονησία του έκδηλωνόταν με ρυθμούς πιο άγριους, Ραβέλ, «Πολωνέζες» του Σοπέν, ταιγιάνικη μουσική του Μπράμς.

— Έπαιζε με τόσο μπρίο, ώστε ή ένκοσμος τον χειροκροτούσε μ' ένθουσιασμό.

— Ένοιωσε τεταμένα τά νεύρα του... Μετά τη «νεκρανάστασι» του... Μετά ή «νεκρανάστασι» του Φράνκ Πορτίλο, τ' άπόγεμα του είχε φανή μονότονο. Πήγε τό δεύτερο πακέτο με την ηρωίνη στο «Ελ Τσέντρο και τό παρά- στο δωσε στον Έντι Άντέλφι, πια- αεροδρόμιο.

— Ο φαλακρός και γκρι- λότης ήταν κακόκεφος και γκρι- νιάρης και δεν έδειξε καμμία διάθεση ν' απάντησε στις έπίδε- διες έρωτήσεις του Μπύρκε. Σε λίγο, τ' άεραπλάνο του άπογειώθηκε και τράβηξε προς τό βο- ρειοδυτικά.

Τό μόνο που είχε πετύχει ή Μπύρκε, ήταν τό Φίνεϋ: ότι ή την ύπόθεσι του Μαγκόλνικ δε συμ- όργανωσι του Μαγκόλνικ δε συμ- παθούσε καθόλου τον «Ενα» και τους αυθαγάτους του. Τό είχε καταλάβει ή Μπύρκε από μία διά- χυτη έντύπωσι, απ' τό ύφος και τη συμπεριφορά του Άντέλφι...

— Ύστερα, τ' άπόγεμα, είχε σκε- φτή πολύ, ενώ προσπαθούσε να σκετοήσει τον καιρό του, στο ξε- νοδοχείο Ντέ Άντζα. Ο Φίνεϋ δεν έδωσε καθόλου σημάει ζωής.

— Όταν νύχτωσε, ή Μπύρκε γύ- ρισε στη «Μουχέρ Ρομπάντα» για να παίξη πιάνο. Περιμένο να ν' άποφάσουν τα μεσάνυχτα. Η άνυ- πομονησία του μεγάλανε όλο- ένα...

Κατά τις 11½, είδε τό Ντέ- βιντ να κατεβαίνει απ' τη γαλα- ρία, κουτσαίνοντας. Έσφιξε τό

δόντια του. Δεν είχε σκεφτή πως μπορούσε να βρίσκεται εκεί ή ψευτοσυννόμος... Σίγουρα, θα- χε μπη απ' την πίσω πόρτα και θαχε έπισκεφτή πρώτα τη Γκρέτ- χεν. Αυτό επέτρεπε να φανταστή- κανε πολλά πράγματα, που δεν άρέσανε στο Μπύρκε...

Τελείωσε γρήγορα έναν ούγγα- ρέζικο χορό που έπαιζε, και κα- τέθηκε απ' τό πίσω μέρος της έξέδρας, τό μισοσκοτεινό. Ο Ντέ- βιντ τον περίμενε εκεί. Είχε τό ένα του μάτι πρησμένο κι' ένα κομμάτι λευκοπλάστ κολλημένο στο πηγούνι του.

Δεν ύπήρχε αρκετό φώς, ώστε να φαίνονται και τ' άλλα σημά- δια που θα είχε άσφαλώς στο πρόσωπό του. Μα καταλάβαινε κανείς εύκολα πως δυσκολευόταν ν' άρθρώσει έστω και λίγες λέξεις...

— Κοντεύουν μεσάνυχτα, εί- πε.

— Έχω ρολόι και τό βλέπω, άπάντησε ξερά ή Μπύρκε.

— Ο Φράνκ μάς περιμένει.

— Γιατί βάζετε και τον έαυτό σας μέσα; Τί δουλειά έχετε σεις;...

— Όστόσο, ή Μπύρκε πρόβλεπε

πως θαρχότανε κι' ή Ντέβιντ στο ραντεβού. Τόχε καταλάβαι- απ' τά λόγια του Πορτίλο και της Γκρέτχεν.

Στό κάτω-κάτω, ήταν εύχαρι- στημένος που θα τον έπαιρνε μαζί του. Γιατί ήθελε να δει ποιά θαταν ή αντίδρασι της Σοκό- ρα, όταν θα τον έβλεπε ξαφνικά.

— Θαρθά κι' έγω, απάντησε ξερά ή Ντέβιντ. Κάθε δουλειά του Φράνκ άφορά κι' έμένα.

— Καλά. Έλάτε μαζί μου...

Μόλις βγήκαν κι' ή δυό απ' την πόρτα του μπάρ στο σκοτει- νό δρομάκι, ή Μπύρκε κόλλησε τό Μεξικανό στον τοίχο, χτυπώντας τον με τον ώμο του στο στήθος, κι' άρχισε να τον ψάχνει. Μα δε βρήκε κανένα όπλο άπάνω του.

— Ο Ντέβιντ έμενε ακίνητος και τον άφινε να κάνει ό,τι ήθελε ά- διαμαρτύρητα. Μονάχα όταν τε- λείωσε την έρευνα, του είπα με σιγανή φωνή:

— Όχι άποψε, Μπύρκε... άλ- λά κάποια άλλη μέρα θα σας τό πληρώσω, αυτό που μου κάνατε! Δέ με νοιάζει τόσο για τις γρο- θιές που μου δώσατε... Μα ύ- στερα, ενώ ήμουν άναίσθητος, με δάγκασε εδώ ένας ποντικός!

— Έδειξε τό μάγουλό του και πρόσθεσε:

— Αυτό δε θα τό ξεχάσω ποτέ. Νά με δαγκάση ή ποντικός... σαν φορημί... κι' αυτό εξ αίτίας σας!

— Άκούστε με, πρόσφερε ψυχρά ή Μπύρκε. Άν τολμήσετε να μ' ένοχλήσετε, θα σας σκοτώσω σαν παληόσκυλο! Προσπαθήστε να μη τό ξεχάσετε κι' αυτό ποτέ.

— Έπειτα απ' αυτές τις άμοι- ραίες άπειλές και την άναγκα- στική άναγκη, άνέδηκαν κι' ή δυό στ' αυτόκίνητο του Μπύρ- κε, άμίλητοι, για να πάνε στο σπίτι της Σοκόρα.

Η Άδενίτα Ρεφόρμα είναι μία φορδεία λεωφόρος, δεντροφυ- τεμένη, με όραία και ψηλά κτί- ρια. Τό σπίτι του γιαιτρου Λι- ζάμα, γωνιακό, είχε μία χάλκι- νη πλάκα στην έξωπορτα. Η πρόσσοψι του λουζόταν απ' τό φώς του ηλεκτρικού φανοστάτη που βρισκόταν στο άντικρυνό πεζοδρόμιο. Ο κήπος του ήταν περιποιημένος, με μία σειρά ψη- λά δέντρα όλόγυρα.

— Ο Μπύρκε προχώρησε, έστρι- ψε στη γωνία του δρόμου κι' έ- φτασε στο πίσω μέρος του σπι- τίου, που ήταν βυθισμένο στο σκοτάδι. Μονάχα ένα παράθυρο είχε φώς, στο πρώτο πάτωμα.

— Ένας ψηλός μαντρότοιχος ά- πό τούδλα χωρίς τον κήπο απ' τό δρόμο, στο πίσω μέρος. Ο Μπύρκε βρήκε την πορτούλα που του είχε ύποδειξει ή Σοκόρα.

— Νά κι' ή Φράνκ, είπε ή Ντέβιντ.

Μία γνώριμη σιλουέτα ξεχώρι- σε απ' τη σκιά ένός δέντρου, στην άντικρυνή μεριά του δρό- μου. Η φλόγα ένός σπirtου φω- τισε για μία στιγμή τη φυσι- ογνωμία του Φράνκ Πορτίλο. Τό είχε άναψει ή ίδιος, για να τον ιδούν και να τον γνωρίσουν.

— Όταν πήγε κοντά, ή Μπύρκε τον γκρίνιασε:

— Άν εξακολουθήσετε να πα- ριστάνετε τό λαοδόπη, θα μάς κλείσουν όλους στη φυλακή!

— Έσείς δεν καταλαβαίνετε τί κίνδυνο διατρέχουμε! διαμαρτυρή- θηκε ή Πορτίλο. Έκτός αν δεν α- γαπάτε τη ζωή σας...

Ο Μπύρκε τούκαμε νόημα να σωπάσει. Ύστερα διευθύνθηκαν κι' ή τρεις προς τη μικρή πόρτα.

Δέ χρειάστηκε ώστόσο να χτυ- πήσουν. Η Σοκόρα ήταν εκεί, τους περιμένο.

— Μπύρκε!... φιδύρισε, πίσω απ' τον τοίχο.

— Όταν της απάντησε εκείνος, τους άνοιξε και μπήκαν στον κή- πο. Τό κτίριο που ύψωνόταν μπροστά, δεν άφινε να φτάσει ως εκεί τό φώς του δρόμου. Δέ μπο- ρούσε κανείς να διακρίνη τίποτε.

Μέσ' στο σκοτάδι, άκούγόταν ή κρουτάλλινος ήχος ένός συντρι- βανιού.

Η Σοκόρα φαινόταν σαν φάν- τασμα, με τό άσπρο φόρεμά της.

Ο Μπύρκε φρόντισε να βρísκε- ται πολύ κοντά της, για να πα- ρακολουθή καλύτερα τις μεταβο- λές της φυσιολογίας της. Τού κάκου όμως...

Την είδε να γουρλώνει τά μά- τια της, βλέποντας τό Ντέβιντ. Άλλ' αυτό μπορούσε να εξηγη- θή απ' τό ότι ή λουρίδες του λευκοπλάστ, ή κολλημένες στο πηγούνι του, φαίνονταν στο σκο- τάδι σαν γυμνά σταυρωμένα κόκ- καλά...

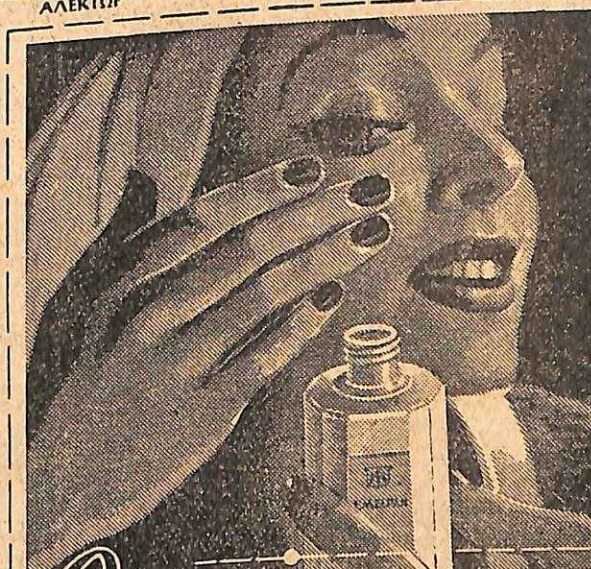
Άφού ξανάκλεισε πίσω τους ή πόρτα, ή Μπύρκε είπε:

— Δεν πιστεύω να χρειάζον- ται συστάσεις...

— Στράφηκε ύστερα στη Σοκόρα και ρώτησε:

— Πού θα μπορέσουμε να κου- θεντιάσουμε ιδιαίτερας;

ΑΛΕΚΤΩΡ

Όσο πορφαύοχη κι' αν είθετε

μήν παραλείπετε ποτέ τον καθημερινό κα-
θαρισμό της έπιδερμίδος σας.

- Τά Καλλυ... οι έκκρίσεις του δέρματος, οι σκόνες άπου έίς δουλειές του σπιτιού ή από την κίνησι του δρόμου, σχηματίζουν ένα μίγμα, που φράζει τους πόρους, έμποδίζει την «διανομή» της έπιδερμίδος και συντελεί στον γρήγορο μαρασμό της.
- Γι' αυτό, ιδίως τό βράδυ πρό του ύπνου, έπι-βάλλεται ή καθαρσιμός του προσώπου σας με τό άγνό ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ ΗΤΕΜΑΚΙΑΝ ΜΕΛΠΑΝ.
- Έτσι άποφεύγετε τό σαπούνισμα, που άργό ή γρήγορα θα βλάψη άνεπανόρθωτα την έπι-δερμίδα σας. Μετά τον καθαρισμό χρησιμο-ποιήτε κρέμα Λανολίνη Μελπών ως τροφή του δέρματος.

ΜΕΛΠΑΝ

ΔΙΤΣ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΠΕΡΙΣΤΗΤΑ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Όλα τα τμήματα του ωρολογίου κατασκευάζον-
ται και συναρμολογούνται από 1200 ειδικευμένων
έργατών εις τα ιδρύματα από του 1883 εργοστά-
σιό μας. Η πείρα και ή συνεχής έρευνα, συνδυα-
σμένοι με τάς τελευταίας τεχνικές τελειοποιήσεις
έπιτυγχάνουν την ακρίβειαν και την άντοχην.

ROAMER

100% αδιάδροχον
άντιμαγνητικών
Αδραυστον

ΚΑΤΑΓΕΥΧΑΤΗΜΕΝΟΝ
ΕΝ ΒΑΒΕΤΙΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΣΩΠΟΙ: ΠΑΛΑΤ' ΣΙΔΩΡΟΥ — ΓΙΟΥΜΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Θε και μουγκρισε με μανια.

— Ξεχάστε, σενόρ, ότι εξαρτάστε από μένα!

Ο Μπύρκε γέλασε... Έξακολούθησε να γελάει, ώσπου δακρυογόνα τα μάτια του.

— Καλά, καλά, είπε ύστερα. Μην θυμώνετε! Άσπεια τόκωνα...

Αφού είχαν τελειώσει πια τη συνομιλία τους, οι δύο Μεξικανοί καληνύχτισαν ευγενικά τη Σοκόρα.

— Περίμενε με εδώ, της είπε ο Μπύρκε. Έχω να σου μιλήσω.

Εκείνη τον κύτταζε λίγο ανησυχικά, καθώς έδινε μαζί με τους άλλους.

Κατεβήκανε τη σκάλα και διασχίσανε τον κήπο. Στην πόρτα, ο Φράνκ επέμενε να σφίξει τυπικά το χέρι του Μπύρκε.

— Άριο βράδυ λοιπόν, φίλε μου, του είπε. Ελπίζω να επιτύχει η δουλειά μας... Ως τότε, σάς εύχομαι καλή επιτυχία μ' αυτή τη μικρή τοξικομανή, που σάς περιμένει απάνω!

Ο Μπύρκε ένοιωσε μια ανατριχίλα στη ραχοκοκκαλιά του.

— Πώς είπατε;... ρώτησε, σα-στισμένος.

— Σας ζήλωσε, φίλε μου! Έχω ακούσει πως οι τοξικομανείς είναι οι πιο ευχάριστες και φιλογέρς φιλενάδες!... Καληνύχτα σας, σενόρ Μπύρκε!

Οι δύο Μεξικανοί απομακρύνθηκαν. Ο Μπύρκε ξανάκλεισε μηχανικά τη μικρή πόρτα. Έχωσε το χέρι του στην τσέπη του παντελονιού του. Όταν το ξανάβγαλε από κεί, κρατούσε ένα μικρό μπρούντζινο δίσκο: ένα σήμα νοσοκόμας!

Διέσχισε με μεγάλα βήματα τον κήπο κι ανέθηκε βιαστικά τη σκάλα. Πήγαινε να βρή τη Σοκόρα.

Μα εκείνη είχε φύγει απ' το σαλόνι. Τό ποτήρι της βρισκόταν πάνω σ' ένα τραπέζι... κι ήταν γεμάτο πάντα! Άκόμα μια απόδειξη: οι τοξικομανείς δεν πίνουν σχεδόν ποτέ!

Αφού έβριξε μια ματιά στη διπλανή κάμαρα, ο Μπύρκε άρχισε να ψάχνει σ' όλο το σπίτι. Έσφιγγε στη φούχτα του το μεταλλικό σήμα, και το μυαλό του ήταν απασχολημένο μονάχα με μια ιδέα: να κάμη τη Σοκόρα να μιλήσει!

Έφτασε επιτέλους σ' ένα διάδρομο που προχωρούσε παράλληλα με την πρόσοψη του σπιτιού. Λίγο φως γλιστρούσε κάτω από μια πόρτα. Ο Μπύρκε την άνοιξε και μπήκε στο χειρουργείο του γιαντρού, ολοκάθαρο και άσπρο.

Η Σοκόρα ήταν μονάχη εκεί μέσα, όρθια κοντά στο τραπέζι. Είχε κάνει μια ένεση στο μπράτσο της και κρατούσε ακόμα τη σύριγγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Σάββατο, 9 Ιουνίου, ώρα 1.

Η Σοκόρα τον είδε. Η σύριγγα ξέφυγε απ' τα δάχτυλά της κι έπεσε χάμα.

Ήταν ανίκανη να προφέρει λέξη. Τα μάτια της είχαν μεγαλώσει υπερμετρα κι ήταν γεμάτα ντροπή και τρόμο, καθώς έκανε δυο βήματα πίσω.

Ο Μπύρκε προχώρησε προς το μέρος της. Έσπρωξε απότομα το τραπέζι που του έφραζε το δρόμο, και τ' αναποδογύρισε. Όσα υπήρχαν απάνω, σκορπίστη-

σαν στο πάτωμα με θόρυβο. Ένοιωσε να θυρματίζεται κάτω απ' το παπούτσι του ή σιρίγγα.

Με το αριστερό χέρι άρπαξε τη Σοκόρα απ' το γαϊάκ της άσπρης στολής της και την κράτησε κολλημένη στον τοίχο.

Έσκυψε πάνω της και της χαμογέλασε, μ' ένα τρόπο που έκανε να χαθεί τελείως το χρώμα απ' το πρόσωπό της. Τα μάτια της είχαν μια έκφραση ξετρελλανμένη.

— Σας τσακάνω όλους, ένα-ένα, της είπε ο Μπύρκε. Σε λίγο θα φτάσω στον άρχηγό σας!

Εκείνη προσπάθησε να πηγάει, ν' αρνηθεί, αλλά τα χείλη της δεν πρόφεραν λέξη.

— Και σ' είσαι στη συμμορία, μικρή μου νευρασθενική και τοξικομανής! πρόσθεσε εκείνος. Για να τους βοηθήσεις, προσπάθησε να μάθεις, ότι είχα στο νου μου. Κι' εγώ ο ήλιθιος δε μπορέσα να κρατήσω τις σκέψεις μου για τον εαυτό μου... Δεν έφτανε η Γκρέτχεν, που με τώλιζε μια χαρά! Ήρθε και σ' ύστερα, με το άθωο ύφος σου και με τις σαχλαμάρες σου για τη «μεγάλη» μουσική μου και για τ' όνομά σου που σημαίνει «βρο-ήθεια»...

— Ω, Μπύρκε, αγάπη μου! Πώς μου μιλάς έτσι; διαμαρτυρήθηκε η κοπέλλα.

Είχε ξαναβρή κάπως τη φωνή της.

Μου είπες ψέμματα ακόμα πιο πολύ απ' τη Γκρέτχεν, εξακολούθησε ο Μπύρκε. Με γέλασες για το λόγο που σ' είχε φέρει την Τετάρτη το βράδυ στη «Μου-χέρ Ρομπάντα». Με γέλασες για κείνη τη δήθεν άρρωστη του πατέρα σου που πηγες κι' επισκέφτηκες απόψε...

— Άνθρωπε, σενόρ, ότι εξαρτάστε από μένα!

Ο Μπύρκε γέλασε... Έξακολούθησε να γελάει, ώσπου δακρυογόνα τα μάτια του.

— Καλά, καλά, είπε ύστερα. Μην θυμώνετε! Άσπεια τόκωνα...

Αφού είχαν τελειώσει πια τη συνομιλία τους, οι δύο Μεξικανοί καληνύχτισαν ευγενικά τη Σοκόρα.

— Περίμενε με εδώ, της είπε ο Μπύρκε. Έχω να σου μιλήσω.

Εκείνη τον κύτταζε λίγο ανησυχικά, καθώς έδινε μαζί με τους άλλους.

Κατεβήκανε τη σκάλα και διασχίσανε τον κήπο. Στην πόρτα, ο Φράνκ επέμενε να σφίξει τυπικά το χέρι του Μπύρκε.

— Άριο βράδυ λοιπόν, φίλε μου, του είπε. Ελπίζω να επιτύχει η δουλειά μας... Ως τότε, σάς εύχομαι καλή επιτυχία μ' αυτή τη μικρή τοξικομανή, που σάς περιμένει απάνω!

Ο Μπύρκε ένοιωσε μια ανατριχίλα στη ραχοκοκκαλιά του.

— Πώς είπατε;... ρώτησε, σα-στισμένος.

— Σας ζήλωσε, φίλε μου! Έχω ακούσει πως οι τοξικομανείς είναι οι πιο ευχάριστες και φιλογέρς φιλενάδες!... Καληνύχτα σας, σενόρ Μπύρκε!

Οι δύο Μεξικανοί απομακρύνθηκαν. Ο Μπύρκε ξανάκλεισε μηχανικά τη μικρή πόρτα. Έχωσε το χέρι του στην τσέπη του παντελονιού του. Όταν το ξανάβγαλε από κεί, κρατούσε ένα μικρό μπρούντζινο δίσκο: ένα σήμα νοσοκόμας!

Διέσχισε με μεγάλα βήματα τον κήπο κι ανέθηκε βιαστικά τη σκάλα. Πήγαινε να βρή τη Σοκόρα.

Μα εκείνη είχε φύγει απ' το σαλόνι. Τό ποτήρι της βρισκόταν πάνω σ' ένα τραπέζι... κι ήταν γεμάτο πάντα! Άκόμα μια απόδειξη: οι τοξικομανείς δεν πίνουν σχεδόν ποτέ!

Αφού έβριξε μια ματιά στη διπλανή κάμαρα, ο Μπύρκε άρχισε να ψάχνει σ' όλο το σπίτι. Έσφιγγε στη φούχτα του το μεταλλικό σήμα, και το μυαλό του ήταν απασχολημένο μονάχα με μια ιδέα: να κάμη τη Σοκόρα να μιλήσει!

Έφτασε επιτέλους σ' ένα διάδρομο που προχωρούσε παράλληλα με την πρόσοψη του σπιτιού. Λίγο φως γλιστρούσε κάτω από μια πόρτα. Ο Μπύρκε την άνοιξε και μπήκε στο χειρουργείο του γιαντρού, ολοκάθαρο και άσπρο.

Η Σοκόρα ήταν μονάχη εκεί μέσα, όρθια κοντά στο τραπέζι. Είχε κάνει μια ένεση στο μπράτσο της και κρατούσε ακόμα τη σύριγγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Σάββατο, 9 Ιουνίου, ώρα 1.

Η Σοκόρα τον είδε. Η σύριγγα ξέφυγε απ' τα δάχτυλά της κι έπεσε χάμα.

Ήταν ανίκανη να προφέρει λέξη. Τα μάτια της είχαν μεγαλώσει υπερμετρα κι ήταν γεμάτα ντροπή και τρόμο, καθώς έκανε δυο βήματα πίσω.

Ο Μπύρκε προχώρησε προς το μέρος της. Έσπρωξε απότομα το τραπέζι που του έφραζε το δρόμο, και τ' αναποδογύρισε. Όσα υπήρχαν απάνω, σκορπίστη-

σαν στο πάτωμα με θόρυβο. Ένοιωσε να θυρματίζεται κάτω απ' το παπούτσι του ή σιρίγγα.

Με το αριστερό χέρι άρπαξε τη Σοκόρα απ' το γαϊάκ της άσπρης στολής της και την κράτησε κολλημένη στον τοίχο.

Έσκυψε πάνω της και της χαμογέλασε, μ' ένα τρόπο που έκανε να χαθεί τελείως το χρώμα απ' το πρόσωπό της. Τα μάτια της είχαν μια έκφραση ξετρελλανμένη.

— Σας τσακάνω όλους, ένα-ένα, της είπε ο Μπύρκε. Σε λίγο θα φτάσω στον άρχηγό σας!

Εκείνη προσπάθησε να πηγάει, ν' αρνηθεί, αλλά τα χείλη της δεν πρόφεραν λέξη.

— Και σ' είσαι στη συμμορία, μικρή μου νευρασθενική και τοξικομανής! πρόσθεσε εκείνος. Για να τους βοηθήσεις, προσπάθησε να μάθεις, ότι είχα στο νου μου. Κι' εγώ ο ήλιθιος δε μπορέσα να κρατήσω τις σκέψεις μου για τον εαυτό μου... Δεν έφτανε η Γκρέτχεν, που με τώλιζε μια χαρά! Ήρθε και σ' ύστερα, με το άθωο ύφος σου και με τις σαχλαμάρες σου για τη «μεγάλη» μουσική μου και για τ' όνομά σου που σημαίνει «βρο-ήθεια»...

— Ω, Μπύρκε, αγάπη μου! Πώς μου μιλάς έτσι; διαμαρτυρήθηκε η κοπέλλα.

Είχε ξαναβρή κάπως τη φωνή της.

— Όχι! Υπάρχει αλήθεια αυτή ή άρρωστη. Είναι...

— Σωπα! Δεν πήγες πουθενά.

Εμεινε εδώ και περιποήθηκε τις πληγές του Τζέσους Ντέβιντ... Δεν ήθελες να σ' ενοχλήσω από νωρίς...

— Δεν ξέρω ποιός είναι αυτός ο Τζέσους Ντέβιντ.

Ο Μπύρκε γέλασε σαρκαστικά.

— Θε να πής πως δεν τον γνώριζες πιά, έτσι που τον είχα καταντήσει; Βέβαια, είχε αλλιώτικη φάτσα, όταν τουδωσες αυτό εδώ.

— Άνοιξε τη δεξιά χούφτα του κι' έδειξε το μικρό μπρούντζινο σήμα που κρατούσε. Ή απάντησε της Σοκόρα πνιγμένη στο λαιμό της. Τα μάτια της, μεγαλωμένα απ' την έκπληξη, γέμισαν δάκρυα.

— Τι είν' αυτό, ρώτησε ο Μπύρκε. Κανένα σημάδι αναγνωρίσεως; Καμιά εφεύρεση εκείνου του θεατρίνου, του Πορτίλο;...

— Ή μήπως είναι ένα σύμβολο του έρωτά σου μ' αυτό τον άρχηγο μαχαροβγάλτη;

Οι λέξεις ξέφυγαν επιτέλους απ' τα χείλη της κοπέλλας:

— Τόχα χάσει, Μπύρκε!... σήμερα, δεν ξέρω πότε ακριβώς. Δεν έπιανε καλά η καρδιά σου. Νά, κύτταξε!

— Α, τόχεις χάσει; πρόφερε σαρκαστικά ο Μπύρκε, τραντάζοντας την.

— Ναι, σου τ' ορκίζομαι! Δεν ξέρω πού... Ίσως να μούπεσε στο παλμό εργοστάσιο, δ-ταν...

— Ποιά εργοστάσιο;

— Την «Τσερβετέρια Σαν-τος». Ναι, Μπύρκε... ήταν μια ιδέα μου τόσο ανόητη ώστε δεν ήθελα να σου πω τίποτε... Χτές

το βράδυ, ανάφερες εκείνον τον Πορτίλο, που μιλούσε για «τους άγιους». Είχα περάσει συχνά έξω απ' το παλμό εκείνου κτίριου, πηγαίνοντας να επισκεφτώ τους φτωχούς άρρώστους μαζί με το μπαμπά. Σκέφτηκα λοιπόν πως ο άνθρωπος αυτός ένοιωσε κάποιο ραντεβού σ' αυτό το μέρος.

— Ή, ήθελα τόσο πολύ να σε βοηθήσω! Μα, όταν μπήκα σήμερα το πρωί στο εργοστάσιο, με τρομάξαν οι παντικοί κι' έφυγα τρέχοντας... Τα φοβάμαι τόσο, αυτά τα βρώμικα ζώα!... Τί ωφέλησε λοιπόν που θέλησα να σε βοηθήσω;...

— Ή φωνή της έσβυσε. Φοβότανε, βλέποντας πόσο είχε αλλάξει η έκφραση του Μπύρκε.

— Σωπα!... μουρμούρισε εκείνος μηχανικά, μολονότι η κοπέλλα δε μιλούσε καθόλου.

Προσπαθούσε να ξαναβρή την άγρια παθολογία που τον είχε φέρει ως εκεί. Μα τώρα πιά δεν ήταν βέβαιος για τίποτα...

— Ίσως ναχαν συμβεί τα πράγματα όπως τώλεγε η Σοκόρα. Ί-σως ναχε βρή ο Ντέβιντ το μπρούντζινο σήμα, πεσμένο στο εργοστάσιο, και να το φύλαξε με το σκοπό ν' ανακαλύψει ποιός είχε επισκεφτεί πρόσφατα το μέρος εκείνο.

— Ήταν πολύ πιθανό... Ναι, αλλά τί ένοιούσαν οι υπαίτιγοι του Φίνε;... Από τότε είχαν γεννηθεί οι πρώτες υποψίες του Μπύρκε.

Την τραντάξε πάλι και τη ρώτησε: — αλλά χωρίς πεποίθησι τώρα:

— Πού ήσανα πέρυσι το καλοκαίρι; Μη μου πής ψέμματα και πάλι!

— Ποτέ δε σου είπα ψέμματα, Μπύρκε... ποτέ, εκτός απ' το πρώτο απόγεμα.

— Ανασκήνωσε το κεφάλι της. Τα μάτια της δακρύζανε ακόμη. — Αφισέ με! πρόσθεσε. Δεν άνεχομαι να μού φέρεται κανείς έτσι... ούτε και σ'!

— Έχεις δίκιο.

Ο Μπύρκε αναστέναζε κουρασμένα και χαλάρωσε τα δάχτυλά του. Ένα κουμπί έπεσε στο πάτωμα. Το είχε κόψει απ' τη στολή της.

— Η κοπέλλα έμεινε ακίνητη, με την πλάτη κολλημένη στον τοίχο. Ο Μπύρκε απομακρύνθηκε λίγο, φειδουρίζοντας:

— Άς ήξερα τί να πιστέψω! Ή φωνή της Σοκόρα άκούστηκε, σταθερά τώρα:

— Έμεινα όλο το περσινό καλοκαίρι, σ' ένα κλινική άποτοξινώσεως του Μεξικού. Είμαι μορ-φιομανής.

Ο Μπύρκε έμεινε άμιλητος. Καθώς θέλησε να κάνει ένα βήμα, ένοιωσε πάλι πως πατούσε τη σπασμένη σύριγγα.

Δε χρησιμοποιούσε ήρωϊνη ή Σοκόρα. Περίμενε ο Μπύρκε πως θαβρίσκε κι' εκεί το ναρκωτικό που είχε περάσει κρυφά απ' τα σύνορα... Μα κι' η μορφήν ήταν κάτι παρόμοιο.

Τώρα καταλάβαινε γιατί δεν είχε παντρευτεί ακόμα η Σοκόρα, στα 23 χρόνια της. Καταλάβαινε πως τη γνώρισε ο Φίνε;... Άνε πως τη γνώρισε ο Φίνε;... Άνε πως τη γνώρισε ο Φίνε;... Άνε πως τη γνώρισε ο Φίνε;...

Εκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Όχι! Υπάρχει αλήθεια αυτή ή άρρωστη. Είναι...

— Σωπα! Δεν πήγες πουθενά.

Εμεινε εδώ και περιποήθηκε τις πληγές του Τζέσους Ντέβιντ... Δεν ήθελες να σ' ενοχλήσω από νωρίς...

— Δεν ξέρω ποιός είναι αυτός ο Τζέσους Ντέβιντ.

Ο Μπύρκε γέλασε σαρκαστικά.

— Θε να πής πως δεν τον γνώριζες πιά, έτσι που τον είχα καταντήσει; Βέβαια, είχε αλλιώτικη φάτσα, όταν τουδωσες αυτό εδώ.

— Άνοιξε τη δεξιά χούφτα του κι' έδειξε το μικρό μπρούντζινο σήμα που κρατούσε. Ή απάντησε της Σοκόρα πνιγμένη στο λαιμό της. Τα μάτια της, μεγαλωμένα απ' την έκπληξη, γέμισαν δάκρυα.

— Τι είν' αυτό, ρώτησε ο Μπύρκε. Κανένα σημάδι αναγνωρίσεως; Καμιά εφεύρεση εκείνου του θεατρίνου, του Πορτίλο;...

— Ή μήπως είναι ένα σύμβολο του έρωτά σου μ' αυτό τον άρχηγο μαχαροβγάλτη;

Οι λέξεις ξέφυγαν επιτέλους απ' τα χείλη της κοπέλλας:

— Τόχα χάσει, Μπύρκε!... σήμερα, δεν ξέρω πότε ακριβώς. Δεν έπιανε καλά η καρδιά σου. Νά, κύτταξε!

— Α, τόχεις χάσει; πρόφερε σαρκαστικά ο Μπύρκε, τραντάζοντας την.

— Ναι, σου τ' ορκίζομαι! Δεν ξέρω πού... Ίσως να μούπεσε στο παλμό εργοστάσιο, δ-ταν...

— Ποιά εργοστάσιο;

— Την «Τσερβετέρια Σαν-τος». Ναι, Μπύρκε... ήταν μια ιδέα μου τόσο ανόητη ώστε δεν ήθελα να σου πω τίποτε... Χτές

το βράδυ, ανάφερες εκείνον τον Πορτίλο, που μιλούσε για «τους άγιους». Είχα περάσει συχνά έξω απ' το παλμό εκείνου κτίριου, πηγαίνοντας να επισκεφτώ τους φτωχούς άρρώστους μαζί με το μπαμπά. Σκέφτηκα λοιπόν πως ο άνθρωπος αυτός ένοιωσε κάποιο ραντεβού σ' αυτό το μέρος.

— Ή, ήθελα τόσο πολύ να σε βοηθήσω! Μα, όταν μπήκα σήμερα το πρωί στο εργοστάσιο, με τρομάξαν οι παντικοί κι' έφυγα τρέχοντας... Τα φοβάμαι τόσο, αυτά τα βρώμικα ζώα!... Τί ωφέλησε λοιπόν που θέλησα να σε βοηθήσω;...

— Ή φωνή της έσβυσε. Φοβότανε, βλέποντας πόσο είχε αλλάξει η έκφραση του Μπύρκε.

— Σωπα!... μουρμούρισε εκείνος μηχανικά, μολονότι η κοπέλλα δε μιλούσε καθόλου.

Προσπαθούσε να ξαναβρή την άγρια παθολογία που τον είχε φέρει ως εκεί. Μα τώρα πιά δεν ήταν βέβαιος για τίποτα...

— Ίσως ναχαν συμβεί τα πράγματα όπως τώλεγε η Σοκόρα. Ί-σως ναχε βρή ο Ντέβιντ το μπρούντζινο σήμα, πεσμένο στο εργοστάσιο, και να το φύλαξε με το σκοπό ν' ανακαλύψει ποιός είχε επισκεφτεί πρόσφατα το μέρος εκείνο.

— Ήταν πολύ πιθανό... Ναι, αλλά τί ένοιούσαν οι υπαίτιγοι του Φίνε;... Από τότε είχαν γεννηθεί οι πρώτες υποψίες του Μπύρκε.

Την τραντάξε πάλι και τη ρώτησε: — αλλά χωρίς πεποίθησι τώρα:

— Πού ήσανα πέρυσι το καλοκαίρι; Μη μου πής ψέμματα και πάλι!

— Ποτέ δε σου είπα ψέμματα, Μπύρκε... ποτέ, εκτός απ' το πρώτο απόγεμα.

— Ανασκήνωσε το κεφάλι της. Τα μάτια της δακρύζανε ακόμη. — Αφισέ με! πρόσθεσε. Δεν άνεχομαι να μού φέρεται κανείς έτσι... ούτε και σ'!

— Έχεις δίκιο.

Ο Μπύρκε αναστέναζε κουρασμένα και χαλάρωσε τα δάχτυλά του. Ένα κουμπί έπεσε στο πάτωμα. Το είχε κόψει απ' τη στολή της.

— Η κοπέλλα έμεινε ακίνητη, με την πλάτη κολλημένη στον τοίχο. Ο Μπύρκε απομακρύνθηκε λίγο, φειδουρίζοντας:

— Άς ήξερα τί να πιστέψω! Ή φωνή της Σοκόρα άκούστηκε, σταθερά τώρα:

— Έμεινα όλο το περσινό καλοκαίρι, σ' ένα κλινική άποτοξινώσεως του Μεξικού. Είμαι μορ-φιομανής.

Ο Μπύρκε έμεινε άμιλητος. Καθώς θέλησε να κάνει ένα βήμα, ένοιωσε πάλι πως πατούσε τη σπασμένη σύριγγα.

Δε χρησιμοποιούσε ήρωϊνη ή Σοκόρα. Περίμενε ο Μπύρκε πως θαβρίσκε κι' εκεί το ναρκωτικό που είχε περάσει κρυφά απ' τα σύνορα... Μα κι' η μορφήν ήταν κάτι παρόμοιο.

Τώρα καταλάβαινε γιατί δεν είχε παντρευτεί ακόμα η Σοκόρα, στα 23 χρόνια της. Καταλάβαινε πως τη γνώρισε ο Φίνε;... Άνε πως τη γνώρισε ο Φίνε;... Άνε πως τη γνώρισε ο Φίνε;...

Εκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Έκείνο που δε μπορούσε όμως της στην τοπική άστυνομία.

— Όχι! Υπάρχει αλήθεια αυτή ή άρρωστη. Είναι...

— Σωπα! Δεν πήγες πουθενά.

Εμεινε εδώ και περιποήθηκε τις πληγές του Τζέσους Ντέβιντ... Δεν ήθελες να σ' ενοχλήσω από νωρίς...

— Δεν ξέρω ποιός είναι αυτός ο Τζέσους Ντέβιντ.

Ο Μπύρκε γέλασε σαρκαστικά.

— Θε να πής πως δεν τον γνώριζες πιά, έτσι που τον είχα καταντήσει; Βέβαια, είχε αλλιώτικη φάτσα, όταν τουδωσες αυτό εδώ.

— Άνοιξε τη δεξιά χούφτα του κι' έδειξε το μικρό μπρούντζινο σήμα που κρατούσε. Ή απάντησε της Σοκόρα πνιγμένη στο λαιμό της. Τα μάτια της, μεγαλωμένα απ' την έκπληξη, γέμισαν δάκρυα.

— Τι είν' αυτό, ρώτησε ο Μπύρκε. Κανένα σημάδι αναγνωρίσεως; Καμιά εφεύρεση εκείνου του θεατρίνου, του Πορτίλο;...

— Ή μήπως είναι ένα σύμβολο του έρωτά σου μ' αυτό τον άρχηγο μαχαροβγάλτη;

Οι λέξεις ξέφυγαν επιτέλους απ' τα χείλη της κοπέλλας:

— Τόχα χάσει, Μπύρκε!... σήμερα, δεν ξέρω πότε ακριβώς. Δεν έπιανε καλά η καρδιά σου. Νά, κύτταξε!

— Α, τόχεις χάσει; πρόφερε σαρκαστικά ο Μπύρκε, τραντάζοντας την.

Η αλληλογραφία μας

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΗΦΟΡΙΕΣ

Κρητικοπούλα, 'Ενταύθα: Πρωταγωνίστρια και τόνος δύο φίλων «Πρεβεντάρ» και «Πικαντό», ήταν η Αιμιλία Γκιγιού. Και στα δύο έργα, που είναι μερικανικές παραγωγές, η οποία είχε τον ίδιο παρτενάρ, τον Ραμόν Αρμεγκό. Και τα δύο αυτά κοινωνικά δράματα τα σκηνοθέτησε ο Χοσέ Ντιάζ Μοράλες. Δεν ξαναείδαμε από τότε τους ηθοποιούς αυτούς σε κανένα άλλο φιλμ.

Καλλιόπη Διαβάτη, Γουδύ: 'Η δίδουσι τον Αμπεδο Νάζαρι είναι: Via L. Pisano 16, Roma, Italia και της Yvonne Sanson: Via Appio Claudio, Roma Italia.

Λιζέλοτ Β., 'Ενταύθα: 'Η δίδουσι τον Renato Rascel είναι: Via Martelli 10, Roma, Italia και της Carla del Poggio: Via Fratelli Ruspoli 2, Roma, Italia.

Ε. Σ.: 'Η δίδουσι τον Karl Heinz Böhm είναι: Münchener - Grünwald, Kaiser Ludwig Str. 16, Deutschland και του Montygomery Clift: Screen Actors Guild, 7046 Hollywood Blvd, Hollywood, Calif. U.S.A.

Απελπισμένο ρόδο: 'Η προηγούμενη απάντησι ίσχυι και για σάς ως προς τη δίδουσι τον Κάρλ-Χάιντς Μπέρ. 'Η δίδουσι της Romy Schneider είναι: Köln, Hildeboldplatz 3, Deutschland. 'Επιπλέον να ικανοποιήσαστε σύντομα την επιθυμία σας δημοσιεύοντας στο «Εσφυλλο» την αγαπημένη σας Ρόμυ. Θα την ξαναδείτε τον χρόνο σε τρία κανάλια για εγχρώμα φιλμ της: 'Σίσσυ, η νεοαυτοκράτειρα», «Κίττιν», με παρτενάρ τον Κάρλ-Χάιντς Μπέρ και «Μικρή βασίλισσα».

Μιχαήλ Κουτσόφ, Κύπρος: Παρακαλούμε να μάς ξαναγράψετε αναφέροντας σε ποιο φιλμ είδατε τον ηθοποιό που αναφέρατε. Το όνομά του μάς είναι έντελως άγνωστο.

Έμυ, Πάρις: 'Ο Βίκτωρ Μαντιούρ γεννήθηκε στη Λούβρη, του Κεντάκι στις 29 Ιανουαρίου 1916. 'Εργάστηκε στην αρχή ως σερίφτος και έκανε πολλές δουλειές πριν πάει στο θέατρο. 'Η σημερινή σύζυγός του είναι η τρίτη και έχει ένα γιο, τον οποίο υιοθέτησε προ χρόνων. Μερικές από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του είναι: «Το φίλι του θανάτου», «Νέο, να Νανέ», «Ηρωική επίθεση» με την Κόλιν Γκρέν, «Η κραυγή της πόλεως» με την Ντέμπερ Πένζι, «Στέλλα» με την Άν Σέρντν, «Σαμψών και Δαλιδά» με την Χένρι Λαμάρ, «Ο Ανδρόκλος και το λιοντάρι» με την Τζην Σίμμον, «Το περσικό ποτό» με την Μπέττυ Γκρένιτς, «Ο χιτών» με την Τζην Σίμμον, «Στα χαρακί της Βαγδάτης», «Ηρωική ταξινόηση» με την Σούζαν Χάινγκορντ, «Ο Αλγύπτιος» με την Τζην Τίρνεϊ, «Σαφίρ στη Σαγάρ» με την Τζάνετ Λή και «Ζαρά Χάιν» με την Άννιτα Έκμπεργκ.

Στιχογράφοι: Θα βρείτε πιά πάνω τη δίδουσι της 'Υδον Σανσόν. 'Η δίδουσι της Antonella Lupatini είναι: Via Monte Paroli 25, Roma, Italia.

Λαριόνοβα, 'Ενταύθα: Δεν έχω, προς το παρόν, διευθύνσεις Ρώσων καλλιτεχνών, θα προσπαθήσω όμως να σας δώσω μερικές σε προσεχές μας τεύχος. 'Η δίδουσι της William Holden είναι: Paramount Pictures 5431 Marathon Street, Hollywood, Calif. U.S.A. και του Louis Jourdan: C/o Metro - Goldwyn - Mayer Studios, 10202 West Washington Blvd, Culver City, Calif. U.S.A. 'Η δίδουσι της Elsa Martinelli στη Ρώμη είναι η Ελίζ: Via Molveno 36, Roma, Italia.

Μεσοαλινα των Πατρών: 'Η δίδουσι τον Stewart Granger και της συζύγου του Jean Simmons ε-

ναι: 800 Bel Air Road, Bel Air, Los Angeles, Calif. U.S.A. 'Η δίδουσι της Judy Garland είναι: 8850 Eanview Dr, Hollywood, Calif. U.S.A. και της Edwige Fenech: 16 Avenue de la Bourdonnais, Paris 7e France.

Αίτσα Βλάχου, 'Ενταύθα: 'Ο Ζαν Μυρά ζή, αλλά παίζει πολύ σπάνια στον κινηματογράφο. 'Η δίδουσι του είναι: Jean Murat 20 Rue Euler, Paris 8e, France. 'Η δίδουσι του σκηνοθέτη Marcel Pagnol είναι: 53 Avenue Georges V, Paris 8e France και του Jean-Claude Pascal: 122 Rue de la Faisanerie, Paris 16e France.

Θαυμαστή των Πιν-Άπς, 'Ενταύθα: 'Η δίδουσι της Olga San Juan είναι: 2039 High Tower Rd, Hollywood, Calif. U.S.A. της Joan Caulfield 1171 N. Doheny Dr, Hollywood, Calif. U.S.A. και της Joan Leslie: 222 N. Rose St, Burbank, Calif. U.S.A. Τις υπόλοιπες διευθύνσεις θα τις δώρη σε προσεχές μας τεύχος.

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Φ. Κωνσταντίνου: (28 χρόνων), Περιστέρνα, Μόρφου, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Τάκης Κωνσταντίνου: (17 χρόνων), ταχ. Κίβ. 263, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Γεώργιος Κυριακίδης: (19 χρόνων), 'Ιονική Τράπεζα Τ. Κ. 406, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Χρήστος Αρτεμίδης, 'Οθωνος 12, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Παντελάκης Βασιλείου (17 χρόνων), Μύρτου, Κυρηνείας, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Νίκος Χατζηχαραλάμπος, 'Ανω Λεύκα, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Θανάσης Αρτεμίδης, 'Οθωνος 12, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Χρήστος Αρτεμίδης, 'Οθωνος 12, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Παντελάκης Βασιλείου (17 χρόνων), Μύρτου, Κυρηνείας, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Νίκος Χατζηχαραλάμπος, 'Ανω Λεύκα, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Θανάσης Αρτεμίδης, 'Οθωνος 12, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Χρήστος Αρτεμίδης, 'Οθωνος 12, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Παντελάκης Βασιλείου (17 χρόνων), Μύρτου, Κυρηνείας, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Μάριος Χαράκης (19 χρόνων), Άγιου Παύλου 14, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Χρήστος Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Δώρας Σουράκης, (17), Μίνως 28, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Νίκος Κοτσιαμάνης, Άγιου Ιωάννου 11, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Ανδρέας Ηλίας, (17 χρόνων), μαθητής, Κυθρέα, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Δημήτριος Φυσέας, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Πανίκκος Σολομωνίδης, 'Αποστόλου Παύλου 4, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Κώστας Χρήστου (22 χρόνων), Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Μ. Θεολογίτης, (1) S. A. sprasia Nomicos, Ancap, Montevideo, Uruguay, S.A. επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Ιάκωβος Μαράκης, (1) Master Peter, C/o Esso Petroleum Co, Thames House North, Millbank, London S.W. 1, England, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Μ. Θεολογίτης, (1) S. A. sprasia Nomicos, Ancap, Montevideo, Uruguay, S.A. επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Ιάκωβος Μαράκης, (1) Master Peter, C/o Esso Petroleum Co, Thames House North, Millbank, London S.W. 1, England, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Μ. Θεολογίτης, (1) S. A. sprasia Nomicos, Ancap, Montevideo, Uruguay, S.A. επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Ιάκωβος Μαράκης, (1) Master Peter, C/o Esso Petroleum Co, Thames House North, Millbank, London S.W. 1, England, επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο John Zotos, S/S Nicolaos G. Kulukundis, C/o Rethymis Steamships Agency, 80 Broad St, New York 4, N.Y., U.S.A., επιθυμεί να αλληλογραφήσει με νέους από τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

που η αλληλογραφία τους αντίστοιχα
 είναι αναγνωρίστρες, μας «ξέρουν»
 «Αντίξες» και «Αδούρες» του τεύχους
 944.

Οι σημαντές «Ανώνυμοι» Δι-
 μητριάδες και Γεώργιος «Υγιος»
 νεώταλος, 126 ΣΑΒ, Α.Β.Η.Σ., 21
 911Α, Greece, επιθυμούν η αλληλο-
 γραφίασόν με νέες από την Έλ-
 ληδα, το Γαλλία και την Ίταλία, να
 σκοπό την ανακάλυψη μίας άγνω-
 στας. Ο Μιλτ. Κροτσουλάκης,
 κ.ο.ς. Υποπλοίαρχος Αεροπορίας, Ι.
 Μ.Υ.Γ.Ο.Υ., Σταδίου 28, θέλει η αλ-
 λογραφίασόν με νέους και νέες από
 όλον τον κόσμο, με σκοπό τη συν-
 ψευή μίας σταθερής φίλας.

Οι ναυτές Γεώργ. Λαζαρί-
 ρης και Γεώργιος Μπαζής, ΑΠ.
 Άνωση, ΓΕΝ, επιθυμ. αλληλογρα-
 φίασόν με νέες από τον κόσμο. Οι συμ-
 μετέχοντες Διμήτ. Τσιτοπούλου, 2α
 ΜΕΠ, ΓΕΝ, 21 904, επιθυμούν η αλλη-
 λογραφίασόν με νέες από την Αιτα-
 λοκρατία και κατά προτίμηση από
 το Μεσολόγγι. Ο επαγγελματίας Φο-
 τίας Χονδράκης, Σ.Φ. Θεσσαλο-
 νίκης, ΒΕΤ 993, θέλει η αλληλογρα-
 φίασόν με τις «αρένες». Την παρακα-
 λεί να του στείλει, έφ' όσον του γρά-
 ψει, μία φωτογραφία της.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
 ΙΑΤΡΟΣ
 ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
 ΔΕΧΕΤΑΙ 5-7
 ΣΕΚΕΡΗ 8 και Γαβία ΚΑ
 ΜΑΡΗ - ΓΛΗΦΟ 612 006
 ΑΘΗΝΑΙ

Η Άννα Πρόνι κι' ο άντρας της Σάντο Φανούλι με στολή νοσοκόμου

ΕΝΑΣ ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 20 ΧΡΟΝΙΑ!

Το συγκινητικό ειδύλλιο ενός νεαρού καταδίκου και μιάς φτωχής κοπέλλας, που παντρεύτηκαν στη φυλακή

Η Άννα Πρόνι, ένα δέκαχρονο φτωχοκόριτσο από τη Ρώμη, που παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της εδώ και λίγες μέρες, θα περιμένει είκοσι δόκιμα χρόνια για να κάνουν μαζί το μήνα του μέλιτος! Ο Σάντο Φανούλι, ο νεαρός καταδίκος που την παντρεύτηκε στις φυλακές «Ρεμπιμπία», λίγο πιο έξω από τη Ρώμη, θα τελειώσει την ποινή του το 1978.

Τότε μονάχα οι δύο τους θα ενωθούν πραγματικά και θα φτιάξουν οικογένεια. Στα 1978, η Άννα είναι τριαντάεξ χρονών. Τα δροσάτα νεύρα της θάχουν μαρτυρήσει αρκετά, η επιδερμίδα της είναι ρυτιδωμένη και στα μαλλιά της, που τώρα είναι σαν ολόμαυρο μετάξι, δάχη πέσει το άσπρι του χρόνου.

Ο αγαπημένος της άντρας θάβει τότε πενήντα και στην ψυχή και στην όψη του θάβει τυπωμένη η σφαγίδα μιάς δολοφονίας ζωής γεμάτης μεταμέλεια κι' αναμνη.

Ωστόσο, το κοινό τους δέλεαρ θα πεπαιστωθεί τότε. Θα περάσουν μαζί την υπόλοιπη ζωή τους, βρίσκοντας στήριγμα ο ένας στον άλλο και μοιράζοντας τις χαρές και τις λύπες του οικογενειακού βίου.

Η Άννα Πρόνι είναι το τρίτο από τα έξη παιδιά ενός φτωχού εργάτη, και το σπίτι της βρίσκεται σ' ένα χωριό, που απέχει λίγα χιλιόμετρα από τις φυλακές. Είναι μελαγχρινή, λεπτοκαμωμένη, με πολύ γλυκά χαρακτηριστικά. «Εδώ κι' έξη χρόνια, είχε συνδεθεί με έναν παλαιό από κάποιον κοντινό χωριό και θα παντρευόταν μαζί του, αν ο νέος εκείνος δεν πέθαινε από μία εφελκυστική ασθένεια.

Αλλά δεν ήταν μονάχα αυτό το δυστύχημα, που έπληξε τη φτωχή κοπέλλα. Η Άννα Πρόνι μείνει με ένα παιδί στην αγκαλιά, ένα από τα έξι παιδιά της εκείνου.

Στο χωριό κανένας δεν έπορευε να την παντρευτεί και το μέλλον της είχε πια κλείσει θλιβερά. Αλλά την περισμένη άνοιξη, η Άννα δούλεψε μία εκπλήξη. Στις

φυλακές «Ρεμπιμπία» βρίσκονταν ένας εξάδελφός της με έλαφρη ποινή και της έστειλε ένα σημείωμα. «Κάποιος — έγραφε το σημείωμα — εδώ μέσα έμαθε την ιστορία σου, σε είδε σε μία οικογενειακή μας φωτογραφία, που του έδειξε και βέβαια να σε γνωρίσει. Είναι ένας καταδίκος είκοσιχρόνων από τη Σικελία και λέγεται Σάντο Φανούλι. Υποπτεύεται στο νοσοκομείο της φυλακής κι' όλοι έχουν να κάνουν με τον καλό του χαρακτήρα. Θέλει να σε δει σε ένα και το παιδί κι' η γνώμη μου είναι πως καλά θα κάνεις να τον επισκεφθείς. Είναι ένας δυστυχισμένος νέος, που δεν έχει κανέναν στον κόσμο κι' έχει ανάγκη από λίγη στοργή».

Η Άννα βρέθηκε σε άμηχανία. Συμβουλευτηκε τους γονείς της και τα μεγαλύτερα αδέρφια της κι' εκείνοι της επέτρεψαν να του γράψει δυο λόγια. Ο νεαρός καταδίκος της απάντησε, στέλνοντάς της δυο φωτογραφίες του. Ήταν ένα πολύ συμπαθητικό παιδί κι' η Άννα νόμισε πως στην όψη του υπήρχε ένας ίσκιος απελπισίας, ψυχική κατάσταση που την ήξερε κι' η ίδια καλά. Συγκινήθηκε. Κι' υποσχέθηκε στο δεύτερο γράμμα της στο Σάντο πως θα τον επισκεπτόταν με την πρώτη ευκαιρία.

Η επίσκεψη έγινε ενάμισυ μήνα μετά το πρώτο γράμμα. Κι' έπειδή ο κανονισμός της φυλακής δεν επέτρεπε παρά έπισκέψεις μονάχα στενών συγγενών, η Άννα, στην πρώτη της συνάντησή με το Σάντο, υποκρίθηκε την εξαδέλφη του κι' η συνομιλία τους έγινε με πολλή οικειότητα.

Με δυο λόγια, οι επίσκεψεις συνεχίστηκαν κι' ανάμεσα στους δυο νέους αναπτύχθηκε γρήγορα ένα βαθύ αίσθημα χωρίς υπολογισμούς. Για την Άννα δεν είχε καμία σημασία το γεγονός πως ο αγαπημένος της βρισκόταν εκεί για ένα χρόνο που είχε κάνει το 1948, καταδικασμένος σε τριάντα χρόνια φυλακή. Ο Σάντο, παιδί ακόμα, είχε σκοτώσει με μία

πιστολιά, ύστερα από λογομαχία, ένα συνομήλικό συγχωριανό του, που πείραζε την αδελφή του.

Αλλά και για το Σάντο, το άτυχο παρελθόν της Άννας δεν είχε καμιά σημασία ούτε ακόμα κι' η ύπαρξη του παιδιού. Έτσι, όταν αποφασίσαν να παντρευτούν, ο Σάντο δήλωσε στην αγαπημένη του πως θ' αναγνώριζε για δικό του το παιδί.

— Ίσως, είπε στην Άννα, τ' όνομά μου που θα προσφέρω σε σένα και στον μικρό, δεν είναι άσπιο. Αλλά η αγάπη μου και για τους δυο σας θα σόση κάθε κηλίδα...

Ο γάμος της Άννας Πρόνι και του Σάντο Φανούλι έγινε εδώ και λίγους καιρούς στο παρεκκλήσιο των φυλακών. Ο διευθυντής επέτρεψε στους συγγενείς της νύφης να παρευρεθούν. Μετά το μυστήριο, οι δυο νεόνυμφοι μετάλαβαν κι' ύστερα έγινε μία μικρή, δεξίωση στο γραφείο του διευθυντή. Τέλος, ένας περιπατών στη μεγάλη αυλή της φυλακής αντικατέστησε το ταξίδι του μέλιτος.

Μετά το γάμο της, η Άννα γύρισε στο σπίτι της και συνέχισε την προηγούμενη ζωή της. Βοηθώντας τη μητέρα της στο νοικοκυριό και δουλεύοντας που και που στα χωράφια με τον πατέρα της και τ' αδέρφια της.

Αλλά η καρδιά της βρισκόταν πίσω από τον ψηλό τοίχο της φυλακής, όπου βρισκόταν κλεισμένος ο αγαπημένος της. Οι επίσκεψεις της στον άντρα της είναι η μεγάλη χαρά κι' ευτυχία της. Τον βλέπει κάθε δεκαπέντε μέρες και κουβεντιάζουν γλυκά, έχοντας σφιγμένα τα χέρια κάτω από το δικτυωτό σύρμα, στην αίθουσα των επισκέψεων. Ο φυλακας που παραστέκει, κάποτε συνήθως τον άπονημένο κι' αφήνει να βαστάει η συνομιλία τους πάντα μερικά λεπτά περισσότερο από τη μισή ώρα που επιτρέπει ο κανονισμός.

Αλλά και τις υπόλοιπες μέρες, οι δυο σύζυγοι επικοινωνούν με γράμματα. Η Άννα διηγείται στον άντρα της πως πέρασε τη μέρα της και του αναγγέλλει τους όρους της αγάπης της. Έτσι θα κάνουν άλλα είκοσι χρόνια ακόμα, εκτός αν αυτό το διάστημα συνομιλίας με καμιά χάρη που δεν αποκλείεται να πάρη ο Σάντο εξ αιτίας της καλής του διαγωγής μέσα στη φυλακή. Αλλά ο καιρός είναι κάτι που οι δυο έρωτευμένοι σύζυγοι δείχνουν πως δεν το πολυλογιάζουν...

ΡΕΣΤΩΡΑΝ ΜΕ ΣΧΗΜΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙΟΥ

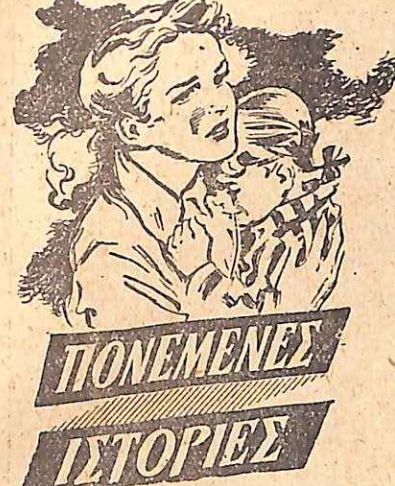
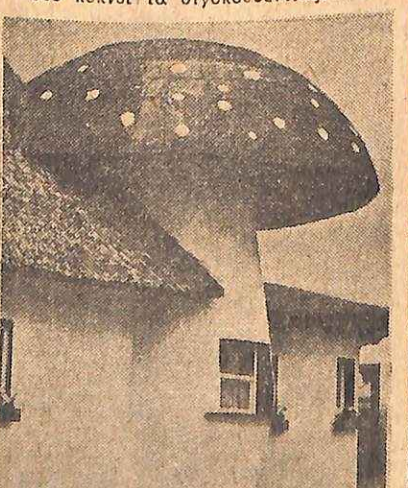
Το ρεστοράν αυτό σε σχήμα μανιταριού, που εγκαταστάθηκε τελευταία στον δημόσιο δρόμο μεταξύ Λούνεμποργκ και Άνγκεν (στη Δ. Γερμανία) είναι, αμφαλάς, από τα πρωτοτυπώτερα του κόσμου. Όμως, παρά την πρωτοτυπία του και τα νοστιμωτά φαγητά που μαγειρεύει, δε συγκεντρώνει παρά λίγη σχετική πελατεία. Έπειδή — αποφασίζουν οι ψυχολόγοι — το σχήμα του μανιταριού εμπνέει την υποσυνείδητη όψια πως τα φαγητά θα είναι... δηλητηριώδη!

ΚΟΛΛΙΕ — ΘΗΣΑΥΡΟΣ
Το κολλίε αυτό που σιολίζει στη φωτογραφία μας το λαϊκό της νεαρής Αμερικανίδας ηθοποιού Τίνα Λούις, προέρχεται από την περιφημη συλλογή κοσμημάτων του Φαρούκ, η οποία εκπονήθηκε μετά την εξορία του. Θα δικαιολογησέτε την υπερβάτεια της νεαρής καλλιτέχνιδας, όταν μάθετε πως το κόσμημα αυτό αξίζει 50.000 δολάρια!

ΟΙ ΔΥΟ ΚΥΚΝΟΙ
Ένας Άνταλς φωτορεπόρτερ βρήκε την Άννα Μαρία Κάλλο, τον «μαύρο κύκνο» της υποθέσεως Μοντέζι, καθισμένη στις άγριες μιάς λίμνης, πλάι σ' έναν ολόλευκο κύκνο! Φυσικά, η λεζάντα της άποψής της αυτής φωτογραφίας του προσδόκησε αυτής φωτογραφίας του «μαύρου» με τον άσπρο κύκνο, ήταν: «Οι δύο κύκνοι τα σιγοκουβεντιάσουν»!

Άπροσδόκητη ευτυχία

Η Κούλα συνήθιζε να πηγαίνει τα βράδια στο σπίτι της φίλης της Έλενης. Ένας τοίχος χωρίζει τα δυο σπίτια τους κι' ένα αγκυλωμένο, που μοσκοδούσε σ' όλη τη γειτονιά.

Δεν ήταν φίλες από μικρές ούτε είχαν πάει στο σχολείο μαζί, αλλά από την ημέρα που οι γονείς της Έλενης αγόρασαν το γειτονικό σπίτι, η Κούλα προθυμοποιήθηκε να τους βοηθήσει στο σύμφωνο.

Έτσι άρχισε η φίλια τους και κάθε βράδυ η Κούλα μάθαινε την Έλενη κέντημα και η Έλενη την Κούλα γαλλικά.

Είχαν και την ίδια ηλικία: δεκαεννιά χρονών κι' οι δυο, όμορφες κοπέλλες.

Ένα βράδυ όμως είχαν κι' ένα τρίτο πρόσωπο στη συντροφιά τους: τον Κώστα, ένα όμορφο ξανθό νέο, που έδινε εκείνη τη χρονιά εξετάσεις στην τρίτη τάξη της Σχολής Ευελπίδων.

Ο Κώστας δεν ήταν συγγενής της Έλενης. Ήταν γιος ενός πλούσιου πατέρα της και τον προωρίσαν για άντρα της, όταν θα μπορούσε να παντρευτεί, όταν θα λίγα χρόνια.

Έτσι, μ' όλο το θάρρος ο Κώστας έμπαινε στο σπίτι της αρραβωνιστικής του, που είχε μεγάλη περιουσία. Η Κούλα, ωστόσο, από εκείνο το βράδυ, χαμολώνε τα μάτια της στο δικαίωμα αφορμή να πηγαίνει στο διπλανό σαλονάκι, για ν' αφήσει τους δυο νέους μόνους κάθε φορά που έρχόταν ο Κώστας.

Πόσες φορές, όμως, η Κούλα δεν άνασταμάθηκε γιατί κάθε φορά που έφευγε από το σπίτι της Έλενης, αφεύγε, δίχως να το θέλει, κι' ένοιωστανε, δίχως να το βαρεία, σαν να της είχε την ψυχή της βαρεία.

Τι έκανε, Κούλα, και δεν τρώς; την ρώτησε ένα βράδυ η μητέρα της στο τραπέζι.

Η έρωτησή αυτή, που ήρθε τόσο αιφνιδιαστικά, την κατατρόμαξε. Χαμογέλασε και της απάντησε:

— Τιποτά, μητέρα!

Η μητέρα της όμως που ήξερε καλά το πρόσωπο της κόρης της, δεν ήσυχασε και δεν έπαψε να την κυττάει κάπως περιέργα.

Μιά νύχτα, δυο ώρες μετά που χώρισαν για να πλαγιάσουν, η μητέρα της άκουσε από το διπλανό δωμάτιο ένα λυγμό. Τινάχτηκε από το κρεβάτι της, έτρεξε στο δωμάτιο της Κούλας κι' άναψε το φως. Τη βρήκε να κλαίει!

— Μά, θα μου πής επίτελους τι σου συμβαίνει; της είπε μ' ένα τόνο ασυμπαθείας.

— Τιποτά, μητέρα! Ήταν ένας εφιάλτης στον ύπνο μου... Ναί, μά εσύ, βλέπεις εφιάλτες και στο ξύπνιο σου!... πρόσθεσε η μητέρα άησυχη.

Δεν είναι τίποτα... Τώρα θα κοιμηθώ...

Μά δε μπόρεσε να κοιμηθεί η Κούλα κι' έμεινε άγρυπνη ως το πρωί, βάζοντας διαρκώς, ένα ερώτημα στον έαυτό της.

«Είναι δυνατόν; Πώς μπορώ ν' αγκαλιάζω τον Κώστα, αφού είναι ο αρραβωνιαστικός της Έλενης;»

Δε ήλθε, ούτε μισούσε τη φίλη της. Μισούσε όμως τον έαυτό της, γιατί άφηνε να παρασυρθεί από ένα τέτοιο αίσθημα, δίχως σκοπό και δίχως καμιά ελπίδα...

Πήρε, λοιπόν, την απόφασή της. Θάφευγε, θα εύρισκε μία πρόφαση ν' απομακρυνθεί, για να μην κάνει κακό στην Έλενη.

Κι' έτσι την άλλη μέρα το μεσημέρι, στο τραπέζι, παρακάλεσε τη μητέρα της να πάει για ένα - δυο μήνες σ' ένα χωριό της επαρχίας, όπου κατοικούσε μία θεία της.

Η μητέρα της δε σχολίασε την επιθυμία της. Την κόρη της την ήξερε καλά, ήξερε πως ήταν λογική, φρόνιμη. Έπομένως για ν' αποφασίσει κάτι τέτοιο, θα είχε το λόγο της.

— Να πάς! της είπε. Αφού το θέλεις...

Πριν φύγει η Κούλα, έγραψε ένα σημείωμα για την Έλενη:

«Φεύγω βιαστικά, γιατί μία θεία μου είναι άρρωστη στην επαρχία. Θά σου γράψω...»

Αλλά δε θά έγραφε στη φίλη της, γιατί θεωρούσε τον έαυτό της ένοχο, απέναντι στην Έλενη.

Έκείνη, όταν διάβασε το σημείωμα της Κούλας, ψιθύρισε:

— Κριμιά!...

Και η μητέρα της Κούλας που της έδωσε το σημείωμα, άναγκάστηκε να επιδεχθείσθ το ψέμα που έγραφε η κόρη της.

Ποτέ της η Έλενη δεν θα μπορούσε να φανταστεί, πως η Κούλα ήταν έρωτευμένη με τον Κώστα.

Ζήτησε, λοιπόν, τη διεύθυνση της φίλης της και το ίδιο βράδυ πήγε και ταχυδρόμησε αυτό το γράμμα: «Αγαπημένη μου Κούλα, πολύ στενοχωρήθηκα που έμαθα την απόρροπη άναχώρησή σου, γιατί ήθελα να σε δω. Είχα τόσα πολλά να σου πω!

...Είσαι η μόνη μου φίλη όπως ξέρεις και δεν έχω κανέναν άλλον να εμπιστευτώ το μυστικό μου. Είναι φοβερό, βέβαια, αυτό που θα σου πω, μά δε βαστάει πια. Ξέρω πως είσαι λογική και θα μου δώσεις μία σωστή απάντηση στο γράμμα μου.

...Ο Κώστας κι' εγώ, λοιπόν, δεν αγαπιόμαστε! Ο πατέρας μου κι' ο πατέρας του σχεδίασαν να κάνουν αυτό το γάμο, γιατί είναι πολύ φίλοι και θέλουν, όπως λένε, να δουν τα παιδιά τους ευτυχισμένα. Έμεις, όμως, είμαστε ελκρινείς και συνεννοηθήκαμε να παίξουμε μία κωμωδία, όπως να βρούμε τη λύση, που θέλουμε. Πάντως ο Κώστας αναλαμβάνει όλη την εθύνη, παρ' όλο που στην πραγματικότητα έχω φταίω, γιατί φτασώ κάποιον άλλο...

Χτες βράδυ μου πρότεινε μία λύση, που ελπίζω, πως κι' εσύ, θα την εγκρίνεις, γιατί ξέρω πόσο μ' αγαπάς. Μου πρότεινε, λοιπόν, να πή στον πατέρα του ότι είναι έρωτευμένος μαζί σου, κι' ότι δε θά πάρη άλλη γυναίκα από σένα!...

Πόσο θάθελα, αγαπημένη μου Κούλα, να ήταν σ' άλλη θεία! Πόσο θάθελα να σ' έλεγα αποκαταστήναι μ' ένα τόσο καλό, και πλούσιο νέο.

Αλλά, — εδώ που τα λέμε — γιατί να μη γίνω; Τώρα, που το καλοσκέπτομαι, δεν είναι άσχημο. Θά σε βοηθήσω, Κούλα, άρκει να το αποφασίσεις. Μην άργήσης να γυρίσεις. Βγάλε με από τη δύσκολη αυτή κατάσταση!...

Η Κούλα, φυσικά, δεν άργησε να γυρίσει. Πετούσε από τη χαρά της. Τον αγαπούσε τόσο πολύ τον Κώστα!

Μά ο Κώστας δεν έπαψε καμιά κωμωδία. Την αγαπούσε κι' αυτός την Κούλα. Γι' αυτό, όταν με τη βοήθεια της Έλενης πήγε στο πρώτο του ραντεβού μαζί της, εκείνη, η Κούλα ένοιωσε ότι τα φίλια του ήταν πολύ πιο θερμά από ό,τι τα περιμένα!

Έπειτα, όταν εκείνος πήγε με τον πατέρα του στο σπίτι της να ζητήσουν το χέρι της από τη μητέρα της, εκείνη κοινώντας το κεφάλι της ψιθύρισε:

— Τώρα καταλαβαίνω...

Η κόρη της τότε της έκμυστηρεύτηκε όλη την αλήθεια.

— Είσαι τυχερή, της είπε η μητέρα της, που ήρθαν έτσι τα πράγματα!

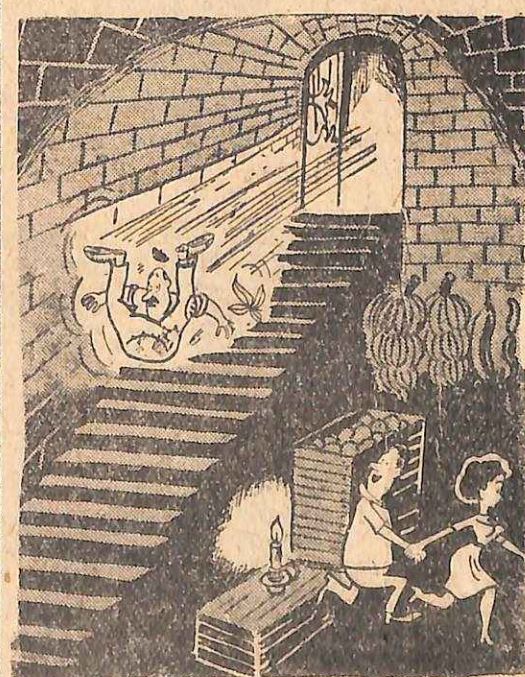
Ευτυχισμένη πια η Κούλα, εύγνωμονούσε τη φίλη της, κάθε φορά, που άκουγε τα τρυφερά λόγια του Κώστα γέρνοντας έρωτευμένη στην αγκαλιά του...

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΑ!...
— Το έφτιαξα μόνη μου το φορεματάκι αυτό.
— Φαίνεται!...

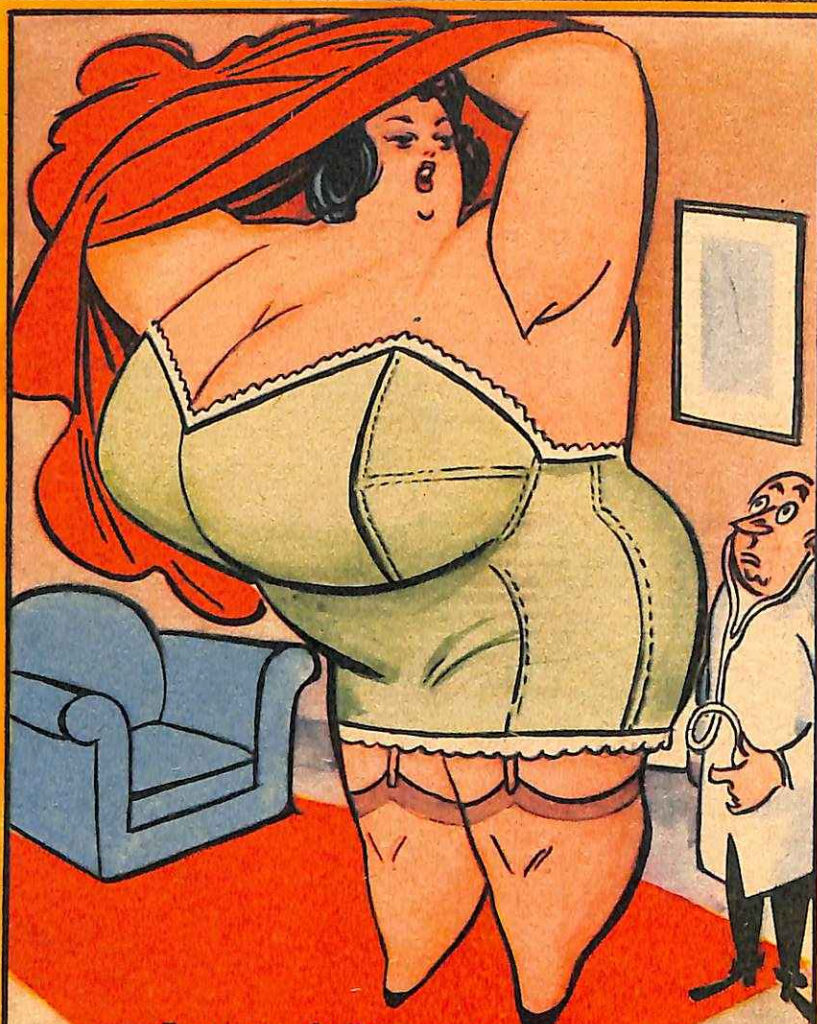

— Δοιπόν, κύριε, πιστέψετε πως τα παιδιά μας δεν πιάνουν εύκολα φίλια με όποιον κι' όποιον!

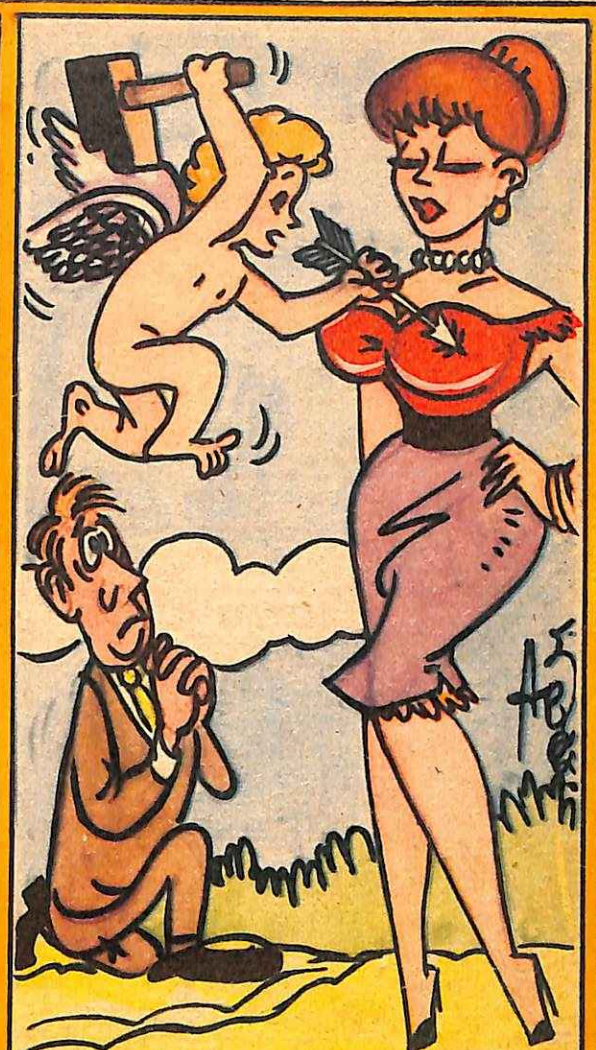

— Έβαλα μία μπανανόφλουδα στο πρώτο σκαλοπάτι κι' έτσι προλαβαίνουμε κάθε κίνδυνο!...

98

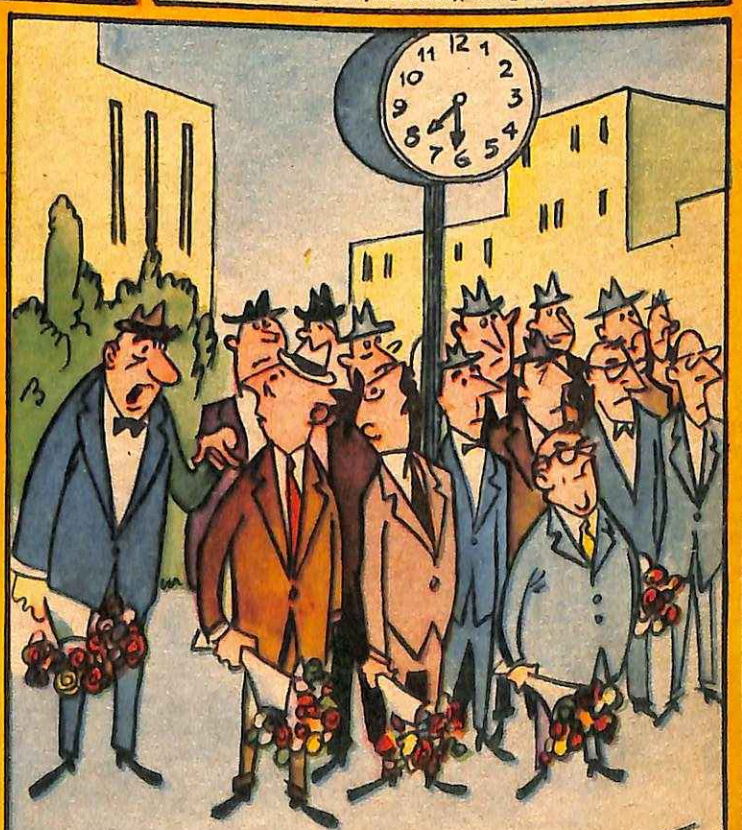
— Γιατρέ μου, βασίζομαι στο επαγγελματικό μυστικό για
ό,τι πρόκειται να δήτε!...

— Βρέ τή... σκληρόκαρδη!...

— Μας ειδοποίησαν, κυρία, πως άπόμε θα χορέψουν
άπάνω «ρόκ εντ ρόλ»!...

— Κι' εσάς σάς έδωσαν ραντεβού κάτω από τo ρο-
λόι;